

infignè & præ-

clarum de collationibus ædi-

tum, ac de nouo recogni-

tum, per excellentissi-

um. Iuris utriusq̃

licentiatum. D.

. Vitalem

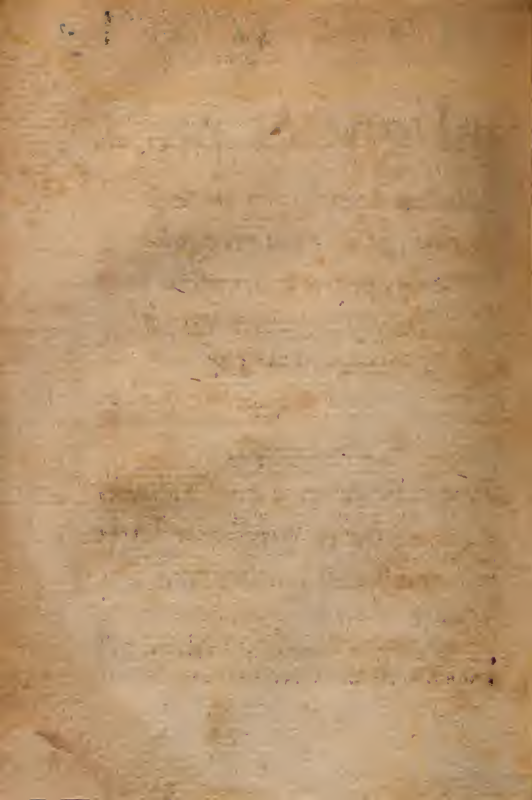
Nemausensis,

Regis Francorum consiliarium:

in quo multæ & perq̃ necessarie

quæstiones continentur.

Venæunt in Palatio, apud Arnaldum
de la Borde. 1546.

*Incipit Tractatus de
collationibus.*

*V*ia materia colla

tionum est frequens & necessaria & in forēsis controuersis frequenter occurrens, ideo decreui illam altius attingere Iureconsulti in l. legau. ff. de libe. leg. & doctrinam insequutus. In-

uocato tamen prius ex corde dei omnipotentis & spiritu sancti auxilio procedēdo pro vberiori intelligentia per cōclusiones: vt practici in quorum manus forte hic tractatus inciderit facile difficultatum decisiones adinueniāt. Et quia eaque ordinate traduntur: dilucidius intelliguntur. l. i. ff. de do. excep. & in prohe. insti. in verbo partiri procedam per ordinem. Primo diffiniēdo quid est collatio. Secundo de personis eorū qui debent cōferre & illorū quibus fit collatio. Tertio de modo conferēdi in quo inuestigabimus tēpus, res, formam, & quantitātē rerum conferendarum. Quarto que fit pena non conferentis: & istum ordinem tenuit Azo. in sum. C. Bar. vero in l. si emancipati. C. de colla. tenet aliū ordinem qui tñ quasi in idem recidit, excepto eo quo iure fuit iuducta collatio, quod non continetur in membris. d. Azo.

¶ Primo quid est Collatio?

AZO. in sum. C. de colla. dicit q̄ quidam diffi-
 niunt hoc modo. Collatio est ius, quo res non
 hæreditaria afficitur hereditaria. i. redigitur in cō-
 mune. Ista diffinitio videtur displicet Azo. quate-
 nus dicit est ius: quia secundum eum cum collatio
 nil aliud fit quam in cōmuni latio, & quædam cō-
 municatio istud videtur magis facti quam iuris. ff.
 de cu. su. l. cōcilio. §. si. & l. in facto. ff. de condit. &
 demonst. Et ideo Cy. Bar. & Bal. in l. si emancipa-
 ti. C. eo. aliter diffiniunt & melius, quamuis de dif-
 finitione Azo. non faciāt mentionē dicentes. Col-
 latio est rei pprie in communi latio facta. i. cōmu-
 nicatio. l. iñ. in prin. ff. de coll. bo. l. illam. C. de col-
 & ideo dicit rei pprie: quia si esset cōmunis non
 esset conferenda sed diuidenda. l. filiæ. C. de colla.
 Ista diffinitione Azo. non placet quatenus dicit q̄
 per collationem res efficitur hæreditaria: quia se-
 queretur q̄ collatio non haberet locū nisi iacente
 hæreditate: hoc est nondum adita: quia tunc bona
 dicūtur hæreditaria. ff. de acq. re. do. l. hæreditas: &
 inst. de stipu. seruo. §. i. sed post aditam hæredita-
 tem non sunt amplius hæreditaria: sed propria hæ-
 redis. ff. de vulg. & pupil. substi. l. sed si plures. §. fi-
 lio: & tamen collatio habet locum etiam post adi-
 tam hæreditatem & apprehensam possessionem. l.
 si soror. C. eo. ti. & declarat Bar. in l. pater, in pe. q.
 ff. de col. do. Sed quatenus in diffinitione dicitur
 est ius, potes defendere hanc partem ab obiectioni-
 bus Azo. considerando q̄ aliquando collatio ac-
 cipitur prout est in fieri: & tunc quia illa expediri
 potest per officiū iudicis: si persona que debet con-

ferre possideat res que debent conferri : & ad hoc compelli potest per officium iudicis, vt tenent Bar. Bal. & omnes in. l. si soror. C. eo. ti. & est tex. quem non allegant in. l. i. in prin. in verbo compelli. ff. de colla. dot. tñ collatio potest dici ius, capiendo collationem, p iure disponente collationem fieri debere: sicut capitur. C. in ti. de coll. vbi tractatur de iure quo collatio fieri debet. Aliquādo collatio capitur prout est in facto: & pro ipsa cōmunicatione actuali, & in communi repositione: & tñ illud est facit non iuris. Conclude ergo magis communem esse diffinitionem Cy. Bar. & Bal. q̄ collatio est rei proprie communicatio. vel sic accipiēdo collationem pro iure quo quis tenetur conferre. Collatio est ius quo res non hereditaria: sed propria vnus in communi redigitur vel alias prout expedit confertur. Et hoc dico: quia collatio non semper fit cōmunicando, sed quandoq; minus accipiēdo. C. de colla. l. dotis. quandoq; liberando vel cauendo. l. si. C. eo. ti. & per doc. in dicta. l. si emancipati. & in hoc posset reprehendi diffinitio doc. dum dicunt q̄ collatio est rei proprie in cōmuni latio: quia non semper ita fit collatio vt res propria communicetur: ideo ego addidi illa verba, vel alias prout expedit confertur: cogita tñ & adde q̄ moderniores perusini in. d. l. si emancipati, addunt pro hereditarijs portionibus diuidende, quia alias sequeretur q̄ societas esset collatio: quia ibi res propria communicatur: sed addendo illa verba vel alias, prout expedit confertur hoc non est necesse dicere: quia in societate ineunda non fit collatio minus accipiēdo vel liberando sed solum communicando. Et quot

modis accipitur collatio. vide Bart. ff. eo. in ru. Iabu. in. l. i. C. eo. Bal. & Saly. in. l. si emancipati, & latius Albe. de rosa. in suo dictionario, in verb. collatores, & dic q̄ in filio in potestate secundū tempora. ff. collatio accipiebatur improprie pro quadā repositione in cōi : quia nihil poterat habere proprium, vt est glo. no. in. l. i. §. si. ab ipso. ff. de colla. bono. ¶ Secunda quero iuxta ordinem Bart. quo iure fuit introducta collatio : premitte tamen q̄ ideo fuit inducta collatio : quia equum fuit vt hī qui petunt bona paterna: sua quoq̄ in mediū conferant. l. i. in princ. ff. eo. aliam rationem dat Cy. in. l. si emancipati, in. i. col. quia de iure. ff. quicquid acquirebat filius existens in potestate patri acquirebat insti. per quas per. no. acqui. in princ. & l. placet. ff. de acqui. here. emancipatus vero acquirebat sibi. & quia uidebatur in equale vt filiusfa. omnia haberet in bonis patris: & de illis emancipatus haberet patrem & non econtra : ideo inductum fuit vt emancipatus etiam sua conferret, vt seruetur equalitas. C. de fru. & li. expen. l. si. ff. de le. n. cum pater. §. euiētis, & l. si. C. cō. vtrius. iudi. & quibus infert q̄ emancipatus confert omnia que habet secundum istam primam inductionem. Sed hodie cessat, quia filiusfa. non acquirit nisi profectitia. ideo inter emancipatum & suum fit collatio profectitorum, tantum secundum Cy. & Bal. in. d. l. si emancipati: & Bar. & est ratio quia si hodie filius in potestate manisset non quesisset patri nisi profectitia. l. cum non solum. C. de bo. que libe. ideo hodie sola profectitia conferuntur. l. si. C. eo. & hoc tenent omnes communiter. pro quo est casus

no.in.l.cum duobus. §. idem pa. ff. pro so. & cum
 ratione Cy. transit Bar.in.l. si emancipati, in. ij. q.
 licet de eo non faciat mentionē & quod dicunt vt
 emancipatus teneatur conferre omnia bona sua
 limita hoc esse verū de bonis que acquisiuit in vita
 patris. secus in quesitis mortuo patre etiā ante edī
 tam hereditatē. l. i. §. nec castrensem in ratione sui,
 & §. si emancipato, & §. si impuberi. ff. de col. bo. &
 C. eo. l. nec emancipati. ratio tñ Cy. & Bar. non vi-
 detur bona: quia sequeretur qd si filiussa. nil acqui-
 fuisset: & sic nil de bonis suis inueniretur in bonis
 patris tunc emancipatus non teneretur cōferre suo,
 quia cessaret dicta ratio que est finalis: ergo & .ll.
 dispositio. l. adigere. §. quāuis de iure pa. & per Bar.
 in extraua. ad reprimendū, circa prin. in glo. super
 verbo ne ex eorū absētia, in fi. & .l. generaliter. C.
 de epi. & cle. & no. in. l. i. §. sex sum. ff. de posthu. &
 per do. An. de bu. in. c. post translationē, in. v. col.
 de renū. & correctā rōne. l. corrigitur ipsa lex. glo.
 est no. quā tibi pōderat. Bart. in. l. i. ff. de leg. iu. &
 sequitur. d. Alex. in. l. si cōuenerit, in. ij. col. ff. de re
 iudica. & tamen hoc est cōtra. l. i. in prin. ff. de col.
 bo. vbi tex. dicit in verbo bonorum paternorum,
 & c. qd ideo emancipati conferūt: quia pretor facit
 eos participes bonorum paternorum. nec dicit de
 bonis quesitis a fratre existente in potestate: ideo
 credo veram rationem esse que colligitur ex illo
 tex. qd emancipatus erat incognitus de iure civili:
 & quia Pretor illum admittit ad successionem
 faciendo iniuriam suo. Ideo fuit equum vt e-
 mancipatus omnia conferret: & ista ratio licet.
 Bartolus non dicat colligitur expresse in

l. si filius si. ff. e. ex quo infert Bar. q̄ si emancipatus nullam faciebat iniuriam suo: tunc non conferebat. l. i. §. pater filiū. & §. totiēs. ff. e. ti. vbi est exemplum. s. quādo emancipatus nil aufert suo: quī etiam petiit contra tabulas: & istud dictum Azo. in sum. C. eo. titu. post prin. licet Bar. non alleget, Sed hodie ista cessant: vt dixi & sola p̄fctitia cōferuntur. l. si. infra eo. & l. vt liberis: in si. C. e. & redeundo ad. q. quo iure introducta extitit collatio. dicit Bar. in. l. si emancipati. circa hoc esse sex aut septem iura. Primo edictum pretoris in. l. i. ff. e. de quo secundum Bar. fit mentio in. l. si emancipati, quod edictum habet locum secūdum eū quando succeditur per contracta, vel ad intestato. l. filie. C. eo. Bar. Aduerte quia in. l. i. ff. eo. non est aliquod edictum pretoris insertū. Sed verba Vulpi. referentis ita statuisse pretorē, & presupposito q̄ tibi probetur esse edictum pretoris illud nō loquitur nisi de successione contra testamentū. s. per cont. tab. ideo non potest dici q̄ in. l. si emancipati, & l. filie de illo fiat mētio: quia in dictis. ll. dicitur q̄ forma edicti perpetui cogit filium ad collationem etiam ab intestato nō intelligitur ergo de dicta. l. i. sed alio edicto generali.

¶ Postea dicit Bar. esse necessarium vt omnes eodem iure succederent vt habeat locum collatio. l. penul. §. videamus. ff. de bono. poss. con. tabu. hoc idem tenet Bal. in rub. C. eo. in prin. declaro: hoc est q̄ omnes succedant: vel per cont. tab. vel ab intestato per vnde liberi: & sic ex hīs habeo elicere vnam conclusionem in hac materia. q̄ inter succedentes diuerso iure non habet locū collatio. simile

COLLATIONIBVS.

videmus ꝓ inter succedentes diuerso iure non habet locum ius accrescendi. ff. de bo. poss. l. sed cum patrono in princ. de quo per doc. in l. vnica. C. qñ non pe. par. & per do Alex. in l. paꝑ. ff. ad trebel. de quo tñ latius infr. dicetur post Are. in l. si emancipati. Ex quibus videretur inferri ad decisionem q. que sepe occurrit in palatijs & foris. filia dotata renunciauit bonis paternis & maternis cum iuramento que renunciatio valet. c. ij. de pact. li. vi. cū clausula. ꝓ etiam ab intestato nō posset succedere. postea pater decessit intestatus vel testatus: ista filia per rescriptū principi ad dispensationem prelati rescindit illam quietantiam & admittitur ad successionem vna cum fratre an teneatur conferre dotem: posset dici ꝓ nō per dictam regulam: quia ista succedit iure speciali principis recepto: & filius succedit iure communi. ideo cessare debet collatio per dict. §. videamus, & glo. in l. i. in prin. ff. eo. Preterea cōmuniter in dictis renunciationibus filie expresse renunciant cum iuramento: legitime earum & falcidie. ergo eis non debet conferre: quia penes doc. Ista est cōmunis conclusio ꝓ ad hoc vt conclusio habeat locum est necesse ꝓ legitima debeat illi cui fieri debet collatio, vel q̄ debet conferre, vt patet ex late not. per Bal. & do. Alex. in l. si emancipati. C. eo. tit. Contrarium tamen seruatur in practica & credo esse verius quia tunc non habet locū collatio inter diuerso iure succedentes quando vnus non facit alij iniuriā secundum Bar. in. d. l. si emancipati. in. ij. q. ergo a contrario sensu si vnus facit alij iniuriam diuerso iure succedēdo habet locum collatio. Sed filia facit iniuriam fratri

contra proprium iuramentum veniendo: ergo &c.
 ¶ Item esset magna inequalitas vt filia haberet do-
 tem precipuam contra propriam ronunciationem,
 & nihilominus succederet equaliter cū fratre: ideo
 debet teneri ad collationem. l. pe. inf. eo. l. fi. C. cō.
 vtriusq; iudi. & infr. eo. l. vt liberis. ibi equa lance
 &c. de quo forte, infr. latius dicetur preterea prin-
 ceptis dispensando vt succedat intelligitur dispen-
 sare vt secundum ius commune succedat. l. si quan-
 do. C. de inoffi. testa. ergo debet conferre secundum
 ius cōmune; quia ad illud reducit beneficio prin-
 cipis, pro quo faciunt no. per doct. in. l. gallus. §. &
 quid sit tantum. ff. de libe. & posthu. maxime quia
 vbi priuilegium conceditur cum onere & grau-
 mine alterius est strictius intelligendum. l. si. & ibi
 doc. ff. de consti. princi. l. cum filius. ff. de testa. mili.
 l. ij. §. si quis a principe. ff. ne quid in lo. publico. &
 l. i. C. de emāci. libe. maxime quia hodie inter suc-
 cedentes iure diuerso habet locum collatio: vt te-
 ner Bart. in. l. pater. circa fi. ff. de col. do. de quo ta-
 men vide Are. in. d. l. si emancipati. Secundum ius
 quo fuit inducta collatio appellatur equitas Sce-
 uole, qui videns qd edictum pretoris loquebatur
 de succedentibus eodem iure induxit idem esse si
 possent eodem iure succedere quamuis succederēt
 diuerso. l. si filius. ff. de collatio. bono. & istud ap-
 pellatur equitas Sceuole. Tertium ius fuit consti-
 tutio imperatoris diui Pij de qua fit mentio. ff. de
 collatio. do. in princi. nam de iure ciuili suus non
 conferebat emancipato: quia suus nihil proprium
 habebat cum omnia patri quēreret. Diuus pius in
 d. l. i. considerauit quod de iure. ff. filia poterat ha-

bere proprium scilicet dotem lege pompo . philadelphus digest.fami. hercis. ideo statuit vt dotem conferret: & per to.ti. de colla.C.& istud ius non est generale sed speciale in dote. Quartum ius fuit constitutio leonis in.l. vt liberis. C.eo. per quod fuit inductum vt filij tam in potestate constituti quam emancipati conferrent donationes propter nuptias & dotes, & etiam induxit vt emancipati conferant simplicem donationem a patre tempore emancipationis vel post profectam & non solum illud introduxit leo in descendantibus per lineam paternam ; verumetiam in descendantibus per lineam maternā fidos vel donatio propter nuptias fit profecta ex substantia eius, de cuius hereditate agitur: vt dicta. l. vt liberis. Quintum ius est do. Iustiniani qui introduxit vt nepotes non solum conferant inuicem: verumetiam quando succedūt cum patruis vt patruis eis & ipsi patruis conferant. Item statuit q̄ non solum dotem datam, vel propter nuptias donationē ipsis nepotibus cōferent. Verumetiam dotes datas vel donationes propter nuptias eorum patri vel matri debent ipsi nepotes conferre. C.eo.l.illam. Sextum est ipsius Iustiniani: qui statuit vt aduentitia non conferantur, quia hodie non acquiruntur patri. l. cum oportet C.de bo.que libe.instit.per quas perso.not.ac. §.i. sicut nec olim. castrensia vel quasi quia non acquirabantur patri quo ad proprietatem. l.i. §. sed ne castrēse. ff.e.ti. ita statuit in.l.fi. C.e. Septimū ius ex auct. ex testō per quod Iustinia. induxit: vt & testamento habeat locū collatio licet de iure antiquo ab intestato tm̄ locū haberet nisi aliud exprimeretur.

in ipso testamento. Ratio secundum Bar. est quia
 ius presumit q̄ Testator mortis cogitatione tur-
 batus de omnibus non meminit. l. hac consultissi-
 ma. §. at cū humana. C. qui testa. fa. pos. Ideo con-
 siderauit Iustinia. q̄ si Testator de hoc recordatus
 fuisset collationem fieri iussisset: ista ratio Bar. non
 placet: quia si hec esset, rō finalis legis sequeretur
 q̄ si testator nō esset turbatus mortis cogitatione:
 vt quia in sanitate, & forte peregre profecturus fe-
 cisset testamentum, vt instit. de testa. §. si. tunc ces-
 saret collatio: & etiam si probatetur q̄ paulo ante
 testamentum conditum ipse Testator de hoc ha-
 buerat sermonem cum testibus super ista collatio-
 ne fienda: & illico facto testamēto de hoc nil ex-
 pressit cessaret collatio. ex his enim que dicuntur
 parum ante testamentū potest colligi mens testan-
 tis. l. si quis in fūdi, vocabulo. & ibi no. ff. de leg. i.
 & tñ hoc est contra tex. dicte aut. ex testamento.
 ideo vera ratio est de mente iuris vt inter liberos
 sit equalitas que est materia & forma pacis inter
 fratres. l. cum oportet. C. de bo. que liber. l. cū pa-
 ter. §. euiētis. ff. de leg. ij. & hanc rationem sentit
 Bar. in. l. pater, in. ij. q. in fi. ff. de colla. do. & Iusti-
 nia. nil facit in aut. ex testamē. nisi extendere iura
 loquentia de collatione fienda ab intestato ad suc-
 cessores ex testamento cum imitatione. l. i. eo. tit.
 Vnde ratio que erat in. l. interpretata censetur re-
 petita in. l. interpretante. l. nihil. ff. de coniungen.
 cum emanci. libe. & per Bar. no. in extraua. ad re-
 primendum in prin. super verbo, ne ex eorum ab-
 tentia, in fi. & ratio. l. i. C. eo. erat: quia ideo olim
 emancipatus cōferebat suo quia faciebat iniuriam

COLLATIONIBVS.

fuo ex eo quia emancipatus iure civili erat inco-
gnitus. ff. eo. l. si filius, & supr. datium extitit que
iniuria cessabat quando ipse emancipatus erat a
patre hæres institutus vna cū suo quia etiam qui-
libet extraneus potuisset institui cū filio : ideo tūc
cessabat collatio. l. i. C. eo. Sed licet cessaret iniuria
non tamen cessabat inequalitas : ideo Iustinia. in
aut. ex testa. voluit etiam ex testamento collatio-
nem fieri. Cogita tamen & ista verba Bar. in. l. si
emancipati. C. eo. Reassūpsit Bal. in effectu autore
suppresso in rubrica. C. eo. ti. & Bar. in. l. pater. ff. de
collationi. dot. ex predictis elicias aliquas conclu-
siones in hac materia : q̄ ad hoc vt collatio locum
habeat inter liberos est necesse vt succedant eodem
iure : scilicet oēs ex testimonio, vel omnes contra
testimonium, vel omnes ab intestato per vnde li-
beri. l. pen. §. videamus. ff. de contrata. secus si di-
uerso. ff. de colla. do. l. pater filium. de quo tamen
vide. d. Ale. & Are. in. l. si emancipati. C. eo. ti. An
hodie istud sit correctum.

¶ Secunda conclusio q̄ ad hoc vt emancipatus suc-
cedendo teneatur cōferre est necesse vt faciet con-
ditionem sue heredis deteriorē secus si meliorem
aut saltem non deteriorem causam habes & exem-
plum in. l. i. §. totiens. ff. eo. & supra dixi.

¶ Tertia conclusio q̄ licet liberi non succedant iu-
re eodem: si tamen poterant eodem iure succedere
habet locum collatio exequitate Sceuole. l. si filius
ff. eo. & dicit Dy. & Bal. in rubrica. C. eo. tit. q̄ iste
regule non fallunt, neq̄ corrigunt hodie.

¶ Quarta conclusio q̄ ad hoc vt inter succedentes
habeat locum collatio est necesse q̄ sint tales qui-

bus legitima sit debita: ita colligitur ex dictis Bal.
d. Alex. & aliorum in l. si emancipati. C. e. q. no. &
signa in practica. ¶ Sexta conclusio q̄ succedens ti-
tulo particulari succedens nō teneretur cōferre. casus
est in l. patre. C. e. tit. facit. l. si. ff. de colla. do. & no.
q̄ dos debet conferri a filia siue sit data tempore
nuptiarum: siue post iam perfecto matrimonio ex
interualo. casus est in l. vt liberis in fi. C. eo. quia
sicut ibi datum filio emancipato post emancipa-
tionem debet conferri ita dicamus in dote.

De personis conferentium.

Nunc superest videre de personis inter quas cadit
collatio in qua difficultate sume sequentes con-
clusiones. Et

Prima erit tanq̄ minus dubia

q̄ inter collaterales superiores vt patruos ad infe-
riores vt nepotes, vel econtra de collateralibus in-
ferioribus ad superiores collaterales cessat collatio:
si succedant vni collateralis: sicut nec inter extra-
neos prorsus. l. i. C. de legi. hered. & l. si. que est sin-
gu. C. cō. utriusq̄ iu. dum tex. loquitur de extra-
neis: secus si isti succederēt alicui ascendenti iuxta
l. illā. §. fi. C. e. hāc conclusionē probāt oēs doct. in
dicta l. si emancipi. & l. illā: & Bal. in rub. circa fi. C.
eo. tit. Et in hac materia collatiōis semper habeas
añ oculos vt equalitas inter liberos seruetur l. si. C.
cō. vtriusq̄ iu. l. vt liberis. & l. pe. C. e. t. & q̄ materia
collationū est exorbitās a regulis iuris cōis: & ideo
non extenditur vltra casus exp̄ssos. l. illā. C. e. tit.

Secunda conclusio est, q̄ inter

COLLATIONIBVS.

succedentes de iure pretorio habet locum collatio
 l.i. §. i. ff. de colla. bo. & hoc siue bo. pos. eis detur
 de iure communi siue de iure speciali dicta. l.i. §. i.
 vbi ponitur exemplum in minore in integrum re
 stituto: quia repudiauerat bo. pos. ista tamen con
 clusio limitatur non procedere inter emancipatos
 de iure pretorio succedent. quia isti inter se non
 conferunt. C. eo. l. si emancipati. nisi profectitia. l.
 vt liberis. §. si. C. e. & l. filie. secundum intellectum
 Azo. in sum. C. eo. tamen glo. magna in l. si eman
 cipati. tenet oppositum. scilicet q̄ emancipati non
 conferunt inuicem: etiam profectitia pro qua facit
 generalitas illius. l. dicentis collationem cessare
 inter emancipatos, & hanc opi. tenebat Ia. bu. se
 cundum tēpora antiqua: vt etiam profectitia non
 conferentur per emancipatos. Licet Accur. in. d. l. si
 emancipati fuerit sibi ipsi contrarius, & hanc opi.
 Ia. bu. q̄ de iure antiquo non sit locus collationi
 profectitiorum inter emancipatos tenent Bart. &
 Bal. in. d. l. si emancipati, in. i. op. hodie vero eman
cipatus confert emancipato donationem simpli
cem per dictam. l. vt liberis in fi. secundum Hugo.
 in. l. si emancipati. cuius opi. sequuntur Cy. Bart.
 & Bal. & communiter omnes doct. tamen Ange.
 in repetitione. d. l. si emancipati, tenet contrarium
 scilicet q̄ emancipatus non conferat emancipato
 donationem simplicem mouetur per. d. l. vt liberis
 in fi. in verbo tenore precedentium. ll. sed secundum
 ll. precedentes emancipatus emancipato nil conse
 rebat ergo nec per. l. vt liberis tenetur conferre nisi
 suo iuxta distinct. l. si emā. quia in. l. vt liberis, sim
 pliciter dicitur q̄ emancipati conferunt: sed non

dicit an conferant suis vel emancipatis sed subdit
 pro tenore precedentium. ll. refertur: ergo ad l. si
 emancipati. & hanc opi. Ange. tenent Ludo. Ro. in
 l. si emancipati & fulgo. in. l. vt liberis. fran. tigrý.
 in. l. illud. C. eo. & Pau. de cas. in. d. l. vt liberis. &
 in. l. si emancipati. d. Lancelotus. in. d. l. si eman-
 cipati dicit hanc opi. in pñcto iuris esse verio-
 licet alia sit communis. licet Ange. in lectura dicte
 l. vt liberis. teneat op. cōmunem primam & etiā
 Saly. Cy. & alij communiter. Limitat tamen An-
 ge. opi. communem vt non procedat in donatione
 simplici facta filio añ emancipationem quia tunc
 non reperitur iure cautum q̄ emancipati confe-
 rant inter se quinimo nec suis & ita intelligit. l. il-
 lud. in. si. Bart. tenet contra in. l. i. §. sed an. ff. de col-
 la. bono. & cum Bar. transit Ro. & Fran. Are. in. l.
 si emancipati. & ratio est secundum eos: quia ista
 donatio facta ante emancipationem erat ipso iu-
 re nulla. sed per ipsam emancipationem confirma-
 tur. l. donationes. §. pater. ff. de dona. & sic per ac-
 tum inter viuos talis donatio debet censi: vt ac-
 tus a principio valens ex quo per actum inter vi-
 uos confirmatur, & vbi cunq; actus primus est nul-
 lus inspicitur confirmans & non confirmatum: vt
 declarat Bart. in. l. & quia. ff. de iu. o. iudi. & in. l.
 obseruare. §. si. ff. de offi. procon. c. cum dilecta. de
 confir. vti. vel inutili. volunt dicere isti doc. q̄ ista
 donatio habetur perinde ac si fieret tempore emā-
 cipationis. & sic eorum ratio est contraria dicto
 dum dixerunt q̄ talis donatio debet censi, vt
 actus a principio valens. quia imo debet censi:
 vt actus valens tempore confirmationis & non a

principio. Quo vero ad principialem. q. Are. in d. l. si emancipati. videtur varius. Nā primo tenet opi. Ludo. ro. per tex. dicte. l. vt liberis. in fi. ibi pro tenore &c. quia intentio Imperatoris leonis nō fuit inducere aliquid nouum, sed pro tenore antiquarum. ll. Postea tenet oppositum defendendo communem opi. Sed dic q̄ primo loco Are. loquitur quando est. q. an emancipatus conferat emancipato. Postea querit an teneatur conferre suo donationem simplicem & sic nulla est repugnantia. Et condudendo hanc cōclusionē non recedo ab opi. Bar. Bal. & sequatium q̄ hodie emancipati inter se conferunt profectitia siue añ emācipationem siue post sint collata: siue tempore ipsius emancipationis per. d. l. vt liberis. quam sic induco ī prin. illius l. deditur q̄ emancipati inter se cōferunt dotem: & propter nuptias donationem. Postea dubitabatur quid de simplici donatione? Rñdet Imperator in fi. l. q̄ idem est dicendum, verum quia dubitabatur si illud esset verum ex testamento an ab intestato. Rñdet litera q̄ hoc fiet pro tenore precedentium. ll. scilicet si pater decedat intestatus: & iste est verus intellectus litere. non autem placet quod dicit. d. Alex. in. l. si emancipati. in pe. col. q̄ illa litera pro tenore precedentium. ll. referat se ad. l. eademū. C. eo. tit. quia illa. l. loquitur quando emancipatis conferebant suis. nos autem loquimur qñ emancipati emancipatis conferunt: & hanc opi. q̄ emancipati inter se cōferant profectitia tenet Bar. a nemine allegatus in. l. i. §. penul. ff. de coniungen. cum emancipa. liberis.

Tertia conclusio consentanea

precedenti cōclusioni q̄ licet de iure antiquo emā-
cipatus omnia conferet suo.l.i.in prin.ff. eo.&l.i.
&l.si emancipati.C.eo.ti. tamen hodie non con-
fert suo nisi profectitia per tex.in.l.si.C.eo.ti. hoc
tenent quasi omnes in.l.si emancipati.C.eo.&d.
Alex.& Are.in.l.si.C.eo. mouentur ex ratione il-
lius litere que arguit sic: sicut castrensia olim non
conferebantur:quia non acquirebantur patri.l.i. §.
sed nec castrense.ff.eo.ti.etiam per filium in pote-
state,nec per emancipatum, vt not.in.d. §. nec ca-
strense. Ita aduentitia non conferuntur per eman-
cipatum, quia si esset in patris potestate illa non
acquireret sibi hodie.l. cū oportet.C. de bon. que
libe. & tali argumento vtitur iureconsultus,in.l.
cum duobus. §. idem pap. ff. pro socio.

Conferret suo Add. q̄ licet

cōmuniter dicatur q̄ emancipatus confert suo om-
nia secundum iura antiqua:tamen hoc fallit in cā-
su singulari.l. que pater. ff. famil. & herciscun. scili-
cet in datis filio emancipato causa studiij: & sic li-
mitatur.l. vt liberis. §. si.C.eo.ti.

¶ Ex quibus videtur inferri q̄ ex idemptitate ra-
tionis que est hodie de peculio castrensi vel quasi
ad peculium aduentitium quo ad acquisitionem
proprietas inducitur correctio. l. si emancipati.l.
ea demum.l. filie, & aliarum.C.eo.ti. de emancipa-
tis loquentium: & etiam.l.i. ff. eo. tit. &l. si pater
filium. ff. vnde liberi, quod videtur contra omnes
cōmunes regulas in.l. si quis seruo. C. de fur. in.l.

COLLATIONIBVS.

fi vero. §. de viro. ff. soc. ma. & in. l. precipimus. C. de appel. vbi ex idēptitate rationis nunquam inducitur. ll. correctio, nec per ar. a contratio sensu. l. ij. C. de condi. infer. & ideo licet peculiū castrense non conferretur olim per emancipatum. d. §. nec castrense. hoc erat ex preuilegio peculiij non est bona consequentia quod idem fit in aduentitio. hodie in emancipato : quia hoc nulla. l. cauetur expressim. & in ista materia non licet sine. l. loqui. l. illam. C. eo. & ad text. in. l. si. C. eo. dico quod intelligitur de liberis in potestate, & non de emancipatis quod probo : quia illa. l. se refert secundum glo. ad. l. cum oportet. C. de bo. que libe. & loquitur de bonis que non acquiruntur patri quo ad proprietatem : sed quoad usumfructum quod non potest habere locum in emancipato quia ille nil acquirit patri, & solum vult illa. l. inducere q̄ filius familias nō conferat aduentitia, quia illa non acquirit patre sicut nec castrētia. Sed per simile corrigere omnia iura antiqua de emancipatis loquentia non video ; quia & hodie est differentia inter suū & emancipatum in successione ex testamēto, vt no. per glo. & oēs docto. in. l. gallus. §. & quid si tñ. ff. de lib. & posthu. & etiā in modo conferēdi, vt no. per gl. & late Alex. in. l. si emancipati. C. eo. quia emancipatus simplicē donationē cōfert emancipato : & etiā suo per. l. vt liberis, in fi. C. eo. secundū cōm opi. quod non facit filius in ptāte, nisi in casu. l. penult. §. si. C. eo. tit. ex quibus disputando posset teneri contra communem opinio. q̄ hodie emancipati conferant aduentitia suis, & in hac opi. fuit glo. & Iaco. de rauen. in. l. si emancipati.

Confirmo subtilius, quia. l. si. loquitur de consti. facta fauore liberorum que est. l. cū oportet. que facta est fauore liberorum existentium in potestate: & illam ampliat imperator in. l. si. vt non teneantur conferre ea que non acquiruntur patri: sed dicitur q̄ emancipati non conferant suis: hoc esset odium liberorum suorum: ideo & c. l. quod fauore. C. de leg. & con. l. cū oportet. nō fit facta fauore emancipatorum: ideo nec. l. si. C. eo. Preterea d. l. si. C. eo. presupponit q̄ quedam acquiruntur petri quedam non: sed istud in emancipato locū non habet, quia ille non acquirit: ergo. l. si. non loquuntur de eis: licet d. Alex. ibi & male contra senserit dicens q̄ illa lex loquitur simpliciter, quia imo intentio imperatoris ibi est ampliare fauorē liberorum in potestate existentium & nil contra eos statuere: quod tamen fierent si emancipati non conferrent eis aduentitia. Cogita tamen & ratio esse pōt, quia militat ratio ppter quam olim erat inductum. vt conferret emancipatus suo: scilicet quia facit iniuriam suo vt declarat Bart. in. l. si emancipati que ratio adhuc videt militare hodie: tamen iudicando non recedas a communi doct. sententia.

¶ Reperio q̄ Ludo. roma. in. l. si emancipati, tenet quod hodie emancipati non conferunt suis donationē simplicem tribus rationibus. Prima quia illa non conferuntur a filio emancipato, que si esset in potestate haberet precipua. i. non teneretur conferre. l. cum duobus. §. idem pāp. ff. p socio. sed donatio simplex est huiusmodi: si enim filius esset in potestate non conferret nisi in casu. l. illud. §. si. ergo idem si emancipato. Ad hanc rationem rñdet

Are. & tex. in. l. cū duobus. nō loquitur nisi de hīs que filius haberet precipua si esset in potestate: nō autem procedit vltra. i. non teneretur cōferre: quia sequeretur q̄ de iure antiquo filius emancipatus nō conferret donationem propter nuptias cum hoc fuerit inductum per. l. vt liberis. & tamen olim emancipatus conferebat suo omnia. l. i. ff. eo. & supra dictum est. Sed donationem simplicem filius in potestate non habet precipuam: immo est nulla ipso iure. ergo sequitur q̄ emancipatus illam teneatur conferre per. l. vt liberis.

¶ Secundo Ludo. roma. allegat tex. p̄ casu, in. l. illud. in fi. C. eo. qui tex. secundum eum de necessitate intelligitur in filio emācipato: quia si esset in potestate cum donatio sit nulla ipso iure: posset pater quādoq̄ illam conditionem apponeretur q̄ donatio simplex debeat conferri. Ad hanc rationem dicit Are. & l. illud in fi. non loquitur nisi qñ donatio simplex fiebat ab ascendente per lineam maternā, quia tunc ab initio valuit: ideo tunc debuit apponi pactum de illa conferenda. l. in traditionibus. ff. de pact. l. quotiens de dona. q̄ sub mo. cum similibus. Sed si fiat per patrem filio emancipato, tunc non est necesse vt illud exprimat quod talis donatio debeat conferri: quia hoc semper sub intelligitur per tex. in. l. vt liberis, in fi. C. eo. ubi est casus.

¶ Tertim motū Ludo. Roma. non confero, quia est cōtrā. l. quam allegat, scilicet. l. illud, in prin. C. eo. ideo cōclūde quod emancipatus confert emancipato & multo magis suo donationem simplicem profectā a bonis illius de cuius hereditate agitur:

& de hoc est casus in. l. i. a contrario sensu. C. eo. tit. sed non aduentitia secundum com. opi. quāuis supr. tenuerim cōtr. per multa fundamenta, & vide Oldra. concil. 138. Fran. Are. in concil. 17. Abba. concil. 146.

¶ Quarta conclusio sit nepotes ex filiabus descendentes qui nec sui nec emancipati appellantur non tenentur conferre inter se sicut nec vere emancipati. Secundum Azo. in sum. C. infr. col. & Accur. in. l. si emancipati, ista conclusio est contra casum. l. vt liberis. vbi tales tenentur conferre dotem & propter nuptias donationem profectam ex hereditate ascendente de cuius bonis agitur: ideo Bar. Bal. & alij in. l. si emancipati dicunt opi. Azo. & glo. procedere secundū iura antiqua añ. l. vt liberis. differunt tamen secundum eos isti ab emancipatis, quia emancipati inter se conferunt donationem simplicem, per. l. vt liberis. sed isti nepotes non, nisi in casu. l. illud. §. si. C. eo. tit. & in hac conclusione magis communiter transeunt doct.

¶ Quinta conclusio. filij in potestate existentes tenentur conferre emancipatis profectitia tantum l. filie. vers. nec dubium. C. eo. secundum glo. l. si emancipati, & hoc fuit nouiter inductum per. d. l. filie: quia de iure. ff. suus non conferebat emancipato. l. i. §. si. ff. de colla. bono. & hoc voluit glo. si. in. l. vt liberis. C. eo. quam ita intellexit ibi Pau. de cast. vt loquatur secundum tempora. ff. ante. d. l. filie hanc opi. tenet d. Alex. in. d. l. filie, in vlti. no. Sed ista profectitia sunt in duplici differētia, quia quedam sunt que pater dat fauore matrimonij vt dos & donatio propter nuptias: & ista sine dubio

confert suus emancipato. l. vt liberis, & l. filie. C. eo. tit. idem dic in dato causa militie. l. illud. C. eo. potest etiam filius suus habere donationem simplicem, de qua dicitur per doc. in aut. ex testamento potest etiam habere peculium profectitiu: & istud quia erat proprium patris & a patre concessum non confertur. sed tanquam commune diuiditur secundum Bar. & Bald. in. d. l. si emancipati, & ita communiter concluditur per doc.

¶ Sexta conclusio, est quod sui conferunt suis profectitia tantum hodie dotes donationes propter nuptias datum causa militie: & non aduentitia. l. si. C. eo. licet olim etiam aduentitia: quia omnia acquirebantur patri. l. filie. C. eo. & ista est communis fallit hec regula in donatione simplici quod morte patris confirmauit: & ideo habet vim relicti, quia illa confertur nisi in duobus casibus. Primus si esset inequalitas quia vnus liberorum haberet dotem, aut propter nuptias donationem, quam conferat alius vero haberet simplicem donationem, tunc enim hinc inde fit collatio. ¶ Secundus casus est, Si donator hoc dixerit expresse vt fieret collatio. l. illud. §. fina. C. eo. & in hoc aduerte, quia si pater habens filium in potestate faciat illam donationem simplicem potest quandocumque in vita disponere quod illa conferatur ex eo quia ipsa donatio est ipso iure nulla. l. ii. C. de inoff. do. l. penul. C. de donat. inter virum & vxor. no. in. l. frater a fratre. ff. de condit. indebi. Sed si ascendens per lineam maternam faceret talem donationem tunc quia valeret a principio non posset ex postfacto tale onus conferendi apponi. Et istud colligo ex dictis

Ludo. Roma. & Are. in. d. l. si emancipati: ex quibus infero duo. not. digna quod si pater filio existenti in potestate donet cum iuramento, que donatio statim valet, vt tenet Bal. in. l. iij. C. pro dona. cuius opinio. magis communiter approbatur per moderniores in. l. frater a fratre. ff. de condi. in. de. non poterit pater ex interuallo adijcere quod talis donatio conferatur.

Secundo infero, quod cum talis donatio cū iuramento statim perficiatur non habet vim legati & sic videtur q̄ debeat conferri ad instar donationis facte filio emancipato. Et hoc videtur sentire d. Alex. in aut. ex testamento, in. iij. col. C. eo. vbi dicit quod in omnibus casibus in quibus donatio simplex facta filio in potestate valet a principio tunc filius tenetur conferre, & allegat Bal. in. l. si. C. pro dona. vbi Bal. loquitur de donatione facta cum iuramento. In contrariū facit quia hoc nulla l. cauetur. l. illam. C. eo. Item in. l. illud. §. ad hec donatio simplex ihi fiebat a matre vt patet ibi in p̄ci. a patre vel matre, & in si. ibi a parentibus, &c. que valet ab ipso initio, & tñ non confertur nisi in duobus casibus ibi expressis: ergo idē dicamus in donatione que firmatur iuramento. Et hanc partem tenuit Are. in aut. ex testamento, in prin. licet dicat dubitasse aliquos modernos, sed in contrariū facit quia cū talis donatio sit valida ab ipso initio censetur perfectum ergo debet conferri. l. si. C. eo. nec habet vim regula vt dictum est propter iuramentum de quo forte latius infra dicetur.

¶ Septima conclusio est, quod si vnus ex descendens succedit cum extraneis non tenetur eis

conferre secundum glo. in d. l. si emancipati. sequitur Bart. & doct. ibi circa fi. & hoc tenuit Azo. in sum. huius tit. circa fi. per. l. fi. C. con. vtriusq. iudi. eadem ratione plurales extranei inuicem succedentes non conferunt, quia nulla. l. hoc cauetur. Declaramus tamen predictam conclusionem procedere si vnus filius tantum est institutus cum extraneo. Sed si vnus extraneus & plures filij sunt instituti: tunc inter ipsos filios bene fit collatio. casus est in. l. fi. C. con. vtriusq. iudica. & hoc colligitur ex ratione l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. & hoc tenent d. Io. baptis. de sanc. seue. & Lancelotus in. d. l. si emancipati. dicentes quod pauci ad hoc aduertunt: ideo tene menti. sed ego dico de hoc vltimo esse casum, in. l. i. §. si ex dodrante. ff. de col. bono. vbi inter filios fit collatio: sed non extraneo instituto cum filio.

¶ Octaua conclusio est, sicut filius emancipatus confert suo omnia secundum iura antiqua castrensibus vel quasi exceptis vt predictum est: ita filius datus in adoptionem taliter quod in potestate alterius transierit si per ho. pos. contra tab. veniat ad successionem patris naturalis cum suis tenetur omnia conferre vel pater eius adoptiuus pro eo. casus est in. l. i. §. is quoq. ff. de col. bo.

¶ Nona conclusio quando ascendentes succedunt descendens non habet locum collatio de quo dicam infr. q. xx.

¶ Decima est, quod liberi exclusi ex capite liberorum & venientes per vnde agnati vel cognati non tenentur conferre secundum Bal. in. l. si emancipati, circa primam col. C. eo. & sic est fixa condu-

¶ **S**io quod nisi inter liberos ex capite liberorum succedentes non habet locum col. secundum Bal. in dicta. l. si emancipati, in. ii. col. & ibi sequitur d. Alex. late respondens ad rationes Fulgo. & Romanentium contr. Bald. quod nota. perpetuo, quia est magna declaratio ad istam materiam.

¶ **S**uperest nunc tertio videre secundum ordinem Bar. vel secundo secundum ordinem Azo. de personis illorum qui debent conferre & cui debet collatio fieri, & istud satis potes colligere ex precedentibus conclusionibus.

¶ **Q**uarto vel tertio secundum ordinem Bart. vel Azo. videamus modum conferendi circa res, & circa tempus. Et no. loquendo secundum iura antiqua quod filius existens in potestate non confert emancipatis, nisi profectitia tantum. l. filie. C. eo. & idem de his qui neque sui neque emancipati sunt, ut nepotes ex filia, sola enim profectitia conferunt suis. l. illam. C. eo. titu. Sui vero inter se conferunt profectitia & aduentitia olim. C. eo. l. filie. hodie sola profectitia, ut supra dixi. & est commune inter omnes hodie ut sola profectitia conferantur. Aduerte tamen quod emancipati tenentur conferre omnia que sunt in bonis eorum tempore mortis patris communis deducto ere alieno. sic enim intelliguntur bona. ff. de verbo. signific. l. subsignatum. §. bona. cum similibus secundum Azo. in sum. huius tit. per. l. ea demum. C. eo. in fi. Licet istud dictum Azo. sit verum in se tamen eius ratio non est bona, quia ubi verbum bona profertur a. l. non intelligitur deducto ere alieno. l. ii. & ibi glo. & Bar. ff. de bo. pos. Sed in. l. ea demum, profertur a lege. ideo facta collatione bonorum

etiam es alienum esset communicandum nisi lex illud exciperet prout facit in. d. l. ea demum, in fi. ibi exceptis, &c. & ideo in hoc errant nonnulli moderni qui dicunt q̄ ibi non est exceptio a regula posita in prin. l. quia appellatione bonorum non venit es alienum: ideo. l. in princ. iubens bona conferri de naturaverborum excipit es alienum secundum eos, & versi. exceptis. ponitur expositiue declarando es alienum nō conferri, imo deduci. ego dico totum oppositum q̄ ibi ponitur exceptiue, quia alias nisi lex excepiisset es alienum transiret cum vniuersitate bonorum prolata a lege per d. l. n̄. & ibi glo. ff. de bono. posses. tam ex eo quod dicitur es alienum deduci in collatione bonorum. D. Dy. dabat cautelam q̄ filius promitteret magnā quantitatem quidam amico suo cum quo haberet intelligentiam & postea illam deduceret in collatione bonorum, & sic fraudaret fratres suos. Ita dicit Dy. in. l. n̄. §. i. ff. de colla. bono. sed Bart. ibi dicit hoc esse contra conscientiam: ideo non vtaris dicta cautela. & id quod ibi dicitur de ere alieno deducēdo intelligitur si pureo debebatur: si vero sit in diem vel sub conditione non deducitur: sed suus cauebit emancipato vt existente conditione vel die defendat eum a creditore pro parte que peruenit ad ipsum. l. ea que. C. eo. & l. n̄. §. illud. ff. eo. & hoc dicunt doc. procedere in bonis pertinentibus ad filium re. vel spe. vt ex cōtractu conditionalis tali conditio neque retro trahitur: quia tunc censetur retro fuisse in bonis filij in vita patris perfictionem translatiuam. l. potior, & l. qui balneum. ff. qui po. in pign. habeant. secus in

conditione potestatiua implenda a creditore, quia
 tunc non retro trahitur nec censeretur fuisse in bo-
 nis filij viuo patre: sed demum eo mortuo: ideo non
 esset conferendum. l. nec emancipati. C. eo. & ista
 inducunt Pe. C y. Bal. & alij ad. q. statuti, dicentis
 qd bona mobilia pertineant ad vnum & immobilia
 ad alium: & erat consuetudo in patria qd proximior
 posset retrahere bona vendita. contingit qd post
 mortem emptoris proximior recuperauit & ob-
 tulit precium heredibus eius: an istud precium cen-
 seatur retro fuisse in bonis defuncti, & sic pertineat
 ad heredes mobilium. An vero dicatur quesitum
 post mortem ex causa hereditaria, & sic debeat in-
 ter heredes diuidi. dicit C y. fuisse determinatum qd
 pertinet ad heredes mobilium tanquam ex causa
 de preterito censeatur in bonis defuncti fuisse per
 predicta. de qua. q. vide per modernos, in. l. ea demum.
 ¶ Preterea castrense vel quasi castrense peculium non
 confertur nec datum a patre dignitatis filij nomi-
 ne, nec id quod debetur: & si adhuc debetur, non
 onerabitur solus filius qui dignitatem meruit: sed
 de communi erit soluendum. l. i. §. nec castrense, &
 §. sed an illud. ff. eo. tit. de hi deo duce dicet latius
 infr. per questiones. Limita tamen premissa vt p-
 cedant in peculio castrensi vel quasi quesito iure
 militie ipsius filij: secus si ex successione alicuius
 militis etiam filij sui ad eum peruenisset in vita pa-
 tris. ff. eo. l. i. §. si is qui bona, vbi vide exemplum:
 quia tunc illud debet conferri. Actio iniuriarum
 deducitur quia magis vindicte quam pecunie ha-
 bet persecutionem: sed actio furti & alie penales
 actiones est conferenda si competat tempore mor-

COLLATIONIBVS.

ris patris siue in diem siue sub cōditione. ff. eo. l. ii. §. emancipatus. Legatum conditionale relictum filio emancipato cuius conditio extitit post mortem communis patris, ideo tunc cedere videtur legati dies & post mortem videtur acquiri non confertur sicut nec ea que obueniunt emancipato post mortem patris. ff. e. l. ii. §. id quoq; & de regu. iu. l. qui legata. Et in hoc differunt legata conditionalia a contractu cōditionali vt patet ex predictis. Quarta que debetur filio arrogato in bonis arrogatoris sub conditione si eum sine causa emancipauerit aut exhereditauerit si viuit pater adoptiuus qui emancipauit sine causa prematura est spes collationis quia viuit is de cuius bonis quarta debetur. Si autem decesserit arrogator tempore mortis patris naturalis quartam tenetur conferre hic emancipatus que ad eum peruenit vel debet peruenire de bonis arrogatoris. ff. e. l. i. §. si impubere, ea etiam que aliquñ fuerunt filij emancipati: sed non sunt tempore mortis cōmunis patris non conferuntur nisi dolo diminuerit: si tantum dolo cessauerit acquirere non estimatur hic dolus in collatione. ff. e. l. i. §. penul. Post mortem autem communis patris nedum de dolo: sed etiam de culpa tenetur emancipatus in eo qd minuitur de bonis suis: si vero casu aliquid perierit nō tenetur. ff. e. l. ii. §. de illis. Quid autem si legatum sit relictum filio emancipato: cum morietur pater, an censeatur quesitum in vita, an post mortem. distingue, aut ipse pater est institutus: & ab eo cum morietur relictum filio emancipato: tunc lex interpretatur perinde esse ac si post mortem patris relictū esset: aut extraneo instituto

cum morietur pater, & tunc tenetur conferre quia censetur ei quesitum patre viuentē: viuens enim moritur. ff. eo. l. i. §. si emancipato, & §. si ab ipso, secundum Azo. sed ille intellectus non est bonus ad §. si ab ipso, quia ille tex. loquitur secundū Bar. quando filius erat in potestate, & ei relictum erat a patre suo herede instituto cum morietur pater: tunc enim intelligitur. i. post mortem vt legatum valeat. alias enim filio in potestate legari non potuisset. Iusti. de lega. §. an seruo.

¶ Collatio fit duobus modis. re ipsa, & cautione. Re per actualement diuisionem bonorum conferendorū, nec est opus cautione si inter partes conueniat que sint conferenda, sed si fit questio inter liberos dicentes quedam non esse in commune redata: tunc propter incertum erit cautio interponenda. Item & re dicitur fieri collatio si tū tibi remitto quantum teneor conferre: & idem si nomen debitoris paterni tibi delegauero vel fundum, aut rem aliam dederō pro parte bonorum quā debeo conferre. ff. eo. l. i. §. quamuis. Cautione fit collatio per satisfactionem fideiussorum vel dationem pignorum. l. i. §. iubet. ff. eo. & collatio debet fieri per partes viriles: adeo q̄ ille qui debet conferre semper facit partem alijs. ff. eo. l. i. §. si. & l. pretor. §. iul. & in tantum fit collatio in quantum succedit. Dicit tamen Azo, in sum. huius tī. circa si. aut filius solus est heres in potestate existētes & nullus extraneus & tunc emancipatus omnia cōfert: si vero extraneus est heres cū suo: tunc emancipatus non cōfert suo: nisi pro ea parte quam aufert filio suo. p̄ parte vero extranei nullo modo sibi cōfert, quia & si nihil auferet suo nil sibi confert. l. i. §. pater si-

COLLATIONIBVS.

lium. ff. eo. fit etiam collatio minus accipiēdo. C. eo. l. ij. & l. dotis. & quot modis fit collatio dic per Bar. in. l. i. §. pe. ff. de colla. do. & in. d. l. si emancip. in fi. & constante matrimonio fit collatio per filiā minus accipiēdo & adde tex. peregrinū, in. l. cum post. §. i. ff. de admi. tut. ¶ Postremo videamus que fit pena non cōferentis. est enim pena, quia si non conferat & fuerit interpellatus cū quodam spatio quo cōferre potuit stipulatio cōmittitur, & quāti ea res erit in tantā pecuniā condēnabitur. l. si quis. §. fi. ff. de col. bo. Item nolenti conferre re aut cautione denegantur actiones hereditarie: & curator cōstituetur apud quē collocabūtur res: & tunc demū illas recipiet cum bona ppria contulerit: quia & si postea acta penitentia contulerit recipiet ius suū. ff. eo. l. i. §. si pater, & §. sed etiā si cui, & l. non nunquam, & actiones hereditarie in totum denegantur, si quis nullo modo cauerit: sed si duobus debet cauere & non cauet nisi vni, dic aut cessauit cauere per cōtumaciā & denegantur ei actiones hereditarie in totū, aut ppter inopiā non potuit cauere: tunc solū pro parte illius cui non cauit denegantur ei actiones hereditarie. ff. eo. l. i. §. si cū duobus. & dic q ad collationem faciēdam quis potest cogi iudicis officio. C. eo. si soror. & ibi per omnes doct. & ff. de col. bo. l. i. in prin.

¶ Quero an donatio facta filio existēti in prāte debeat cōferri. Et primo quod donatio facta filio ob merita pcedentia nō cōfertur: quia cēsetur aduentitia: & hoc tenuit la. bu. in aut. ex testō. C. eo dum tamen merita sint specificata: secus si nō specificata: sed dictum in genere quod pater dona ob merita: quia tunc sunt incerta re & genere

Sed Bal. in aut. ex testamento, in. ij. collatio tenet contra dicens sufficere quod merita in genere exprimantur: dum tamen postea in specie probentur: quia idem operatur probatum quod specificatum l. si presidi. C. de dona. ante nup. in glo. & ideo non est necesse merita in specie exprimi secundum eundem, quod tamen limitat Bal. esse verum si merita sint loco cause finalis: quia pater non erat alias facturus: diffinitio enim causa finalis hec est. Causa finalis est qua cessante quis non erat factururus, & in dubio videtur dicere Bal. quod inter personas coniunctas presumitur potius fieri ex naturali affectu quam ob merita. ff. de dona. l. ij. §. si. ff. mada. l. creditor. §. i. est enim latissima presumptio propter naturalem affectum. l. aurelius. §. testamento ff. de libe. lega. quod dictum Bal. est contra glo. communiter approbatam in. l. si dona. C. eo. tit. ubi si merita precedant pater in dubio videtur donare ob merita, & non propter naturalem affectum: etiam si non exprimat se donare propter merita: & pro hoc videtur casus quem ibi ponderat Paul. de ca. in. l. si ruffinus. C. de testa. mili. quod tamen limita ut per Pau. de ca. in con. ci. ij. incipien. dñs Vbertus alias in christi nomine: scilicet nisi pater in instrumento dixisset se donare ob merita, & etiam diceret se fecisse propter affectionem sanguinis, tunc enim preualet causa naturalis magis quam accidental. ff. de tutel. lege qui habet. ego transeo cum hac limitatione nisi pater esset iurisperitus sciens donationem non valere nisi ob merita: quia tunc ad illa videtur se retulisse ut res potius valeat quam pererat. l. quotiens. ff. de rebus dubi. & vide Alex.

in dicta l. si donatione, in. ij. col. & Old. in concil.
 226. Franc. Arc. conc. xxvij. Ludo. Roma. concil.
 xcv. Alexan. in con. lv. & ista merita debent esse
 digna munere & non perfectoria. l. illud. ff. de ma-
 nu vindic. & labor debet esse sicut precium rei. ff.
 de annu. lega. l. seyo. §. medico, nec est necessaria
 traditio in tali donatione remuneratoria: quia
 nulla exigitur confirmatio per mortem: quia cen-
 setur aduentitia. Subdit no. Bal. quod merita filij
 debent esse talia que non tantum patrem flectant:
 sed etiam quemcunq; alium bonum virum. & de-
 preponderare merita donatis & non esse excessus:
 saltem vltra dimidiam iuste censure argu. l. ij. C. de
 rescin. vendi. de hac donatione remuneratoria, vi-
 de Imo. in. l. aquilius. ff. de donat. & modernos in
 aut. vnde si parens. C. de inoffi. testa. Et in. l. frater
 a fratre. ff. de condi. inde. & ibi Bar. in si. col. Et in
 aut. vnde si parens. Sed de donatione simplici an
 debeat conferri, fuit duellum inter Azo. & suos
 sequaces ex vna parte, & Io. & suos sequaces ex
 alio Azo. tenuit simplicem donationem non con-
 ferri: quia habet vim relictii. l. illud. §. si. iuncta. l. a
 patre. C. eo. nisi in certis casibus Io. contra per. l. si
 donatione. C. eod. vbi est fortis tex. pro eo. & illi
 respondet docto. diuinando. Dy. concordat opi. &
 eius dicta de verbo ad verbum refert. Cy. in aut.
 ex testamento. communiter doc. presertim Bart.
 Ange. & moderni sequuntur distinctionem. Dy.
 aut donatio simplex fit filio in potestate, & tunc
 regula est quod non confertur. l. filie. C. famil. her
 ci. l. illud. §. si. C. eo. aut fit filio emancipato ante
 emancipationem in emancipato vel post: & tunc

TRACT. DE

hodie semper confertur tam ex testō quam ab in-
 testato. l. i. arg. a contrario sensu & aut. ex testō. &
 l. vt liberis. §. fi. C. eo. ti. ratio primi dicti est. quia
 donatio facta filio i p̄tate sapit naturā relictī. ideo
 non confertur nisi pater hoc expreſſerit. l. si qñ. §.
 & gñaliter. C. de inof. testa. & l. si non mortis, in
 prin. ff. de inoff. testa. differt tñ a legato secundū
 Bal. quia indiget insinuatione, si excedat summā
 quingentorū aureorū. l. pe. C. de dona. inter vi. &
 vxo. adde. l. data. C. de dona. Item nō indiget ad-
 ditione hereditatis, sicut legata. l. eā quā. C. de fi-
 deic. l. si nemo. ff. de testa. tutel. nec cōpetunt filio
 ille tres actiones q̄ dantur legatarijs. l. i. C. con. de
 lega. & si bona patris dānati ad mortē vel seruitu-
 tē cōfiscantur nō cōfiscantur ista donatio simplex.
 ar. l. res vxoris. C. de donatio. ante nupt. & l. iñ. §.
 sed vtrum, vers. nec eo. ff. de mino. & quod not. in
 l. pe. C. qui bono. cede. posses. secundum Bal. quod
 not. perpetuo, & adde p̄ hoc text. in lege sed si
 mors. ff. de donat. inter virum & vxorem. Item ex
 tali donatione non debetur euictio: nec oritur con-
 ditio ex lege si quis argentum. C. de donat. quia
 in ea requiritur traditio. l. pap. ff. de dona. inter vi-
 rum & vxorem. Item ex donatione causa mortis
 facta inter patrem & filium in potestate non ori-
 tur condi. ex. l. si quis argentum. C. de donatī. li-
 cet secus inter extraneos: vt no. in. l. cum pater. §.
 meui. ff. de l. secundo Bal. quem sequitur. D. Ale-
 xan. in aut. ex testamento. Donatio vero facta fi-
 lio emancipato ideo confertur quia statim a prin-
 cipio valet: nec sapit vim relictī, nec peculij natu-
 ram quia emancipatus non habet peculium. l. si. C.

COLLATIONIBVS.

eo. in off. testa. Tñ in hoc reperio quod Nico. de ma-
te. in. l. vt liberis. C. eo. & Oldr. limitant hanc con-
clusionem procedere in donatione facta filio tem-
pore emancipationis: quia talis donatio fit ob cau-
sam, scilicet quia filius patitur se emancipari, & ex
hoc fit alienus: saltem quoad continuationem do-
mini. Item non pōt ita impugnare testam. patris:
sicut existens in ptāte, & hoc primū videtur recipē-
re, p̄ sua legitima ideo cōfert. l. pe. C. eo. si vero es-
set simplex & mera donatio non facta obtentu
emancipationis, tunc non confert nisi in duobus
casibus. d. l. illud. §. pe. nec obstat huic vlt. aut. ex te-
stamento, quia secundum eū debet intelligi de da-
tis ob causam, & hanc partem tenuit Oldr. in aut.
ex testō. In dubio vero dicūt q̄ si ista donatio fiat
tempore emācipationis censetur facta ob primum
emācipationis passiue, secus si ex īteruallo: ex quī
infero secundū hanc opi. q̄ emācipatus non con-
fert simplicē donationem, nisi vt suus preterquam
qñ est facta tēpore emācipationis, sed hoc videtur
cont. casum. l. vt liberis. §. si. ibi vel post emancipa-
tionē, &c. sed Ol. ad illū tex. rñdet q̄ procedit dū-
modo donetur in primū emācipationis, vt finis. l.
correspōdeat principio: sed ita restringere illū tex.
est diuinare. Et ideo Dy. Cy. Bar. & Bal. in. d. aut.
ex testō. tenent q̄ emācipatus cōfert simplicē do-
nationē quācūq; factā, & p̄ hoc est casus. in. l. i. C.
eo. a cōtrario sensu. ibi em̄ emācipatus nō confert
donata a patre: quia testm̄ erat conditū a patre: er-
go a cōtrario ab intestato cōfert, & per aut. ex te-
stō. cōfert etiā ex testō ad idē. l. vt libe. q̄ īdistincte
loquitur: & ista opi. est cōis & quā tēnēt quasi oēs.

Limita tamen com. opi. que habet filium in potestate non conferre donationem simplicem vt procedat nisi emancipatus sibi conferat illā: quia tunc vt seruetur equalitas etiam filius in potestate tenetur eam conferre secundum Fulgo. & Paul. de ca. in. l. illud. §. si. C. eo. quod sequitur ibi Alex. & est equum licet posset teneri contra: quia nulla. l. hoc cauetur, & in hac materia non licet sine. l. loqui. l. illam. C. eo. Secūdo limita in donatione simplici que fit a rege filio suo que statim valet ab initio secundum Bal. in. §. item sacramenta de pa. iura. fir. ita tenent Romā. & d. Alex. in aut. ex testamento. sed in cōtrarium videtur: quia nulla. l. hoc cauetur: imo in contrarium videtur casus in. l. cum nulla. C. de bo. que libe. vbi talis donatio habet vim castrensis peculij quod non confertur. l. si. C. eo. iuncta. l. pe. & quod ibi Bar. C. de do. inter virum & vxor. vbi probatur qd si pater rex donat filio suo: talis donatio habet vim legis: tamen ibi non dicitur qd sit castrense peculium nec in. l. cum multa quia ibi loquitur quādo rex donat extraneo non filio suo: & vide Bart. in. l. i. §. nec castrense, in pe. col. ff. de colla. bo.

I I.

¶ Q U E R O quid in donatione simplici facta a matre, vel alio ascendente per lineam maternam filio aut nepoti, doct. dicunt nō conferri: nisi in duobus casibus positis, in. l. illud. §. si. & in hoc differunt ab emancipatis, quia emancipati semper conferunt simplicem donationem: sed isti non nisi in casibus, & Bal. in aut. ex testamento, in versic. tertium capitulum assignat rationem differentie:

quia isti nepotes qui nunquam fuerunt in potestate ascendentium per lineam maternam magis participant de natura extraneorum qui sunt a collatione remoti quam emancipatus in remanent reliquie recedens. potestatis. ff. de lib. & posthu. l. filio quem pater. ista ratio non est vera, quia imo quoad collationem donationis simplicis illi qui nunquam fuerunt in potestate ascendens. magis participant de natura suorum quam extraneorum, quia conferunt simplicem donationem in illis casibus, in quibus sui, & si illa ratio esset vera quod propter reliquias patrie potestatis emancipatus debeat conferre: sequitur quod debet conferre sicut suus, & non sicut emancipatus: ideo non concludit ratio Bal. ideo puto veram rationem esse: quia olim omnia conferebat emancipatus suo vndecumque procederent. ff. eo. l. i. in prin. sed hodie non confert nisi profectitia secundum coem opem. ideo satis fuit statuere quod hodie conferat profectitia omni casu: quia facit iniuriam suo succedendo, ut predictum est.

III.

¶ QVERO quid de rebus simpliciter traditis filio in potestate an presumantur donate donatione simplici vel in peculium dicit Bal. quod presumuntur concessae in peculium. ar. l. in. C. ne vxor pro ma. idem si pater dixit dono in peculium. l. si donatione. C. eo. sed tunc istud est expressa voluntate: non ex iuris, presumptione, de hoc dic ut per doct. in. d. l. si donatione.

IIII.

¶ QVERO quid de rebus emptis a patre nomine filij in potestate & traditis filio an videan-

C in

tur donare, dic aut sunt res quas pater ex nece ssi-
tate nature tenetur emere vt vestimenta non intel-
ligitur donare: quia in necessitatibus &c.l.rem le-
gatā.ff.de adi.leg.aut ex mera liberalitate,vt quia
emit fundum vt alias res,& tūc videtur donare do-
natione simplici que indiget mortis confirmatio-
ne.C.fami.hercif.l. filie. secundum Bal. in aut.ex
testamento. ex quo not. q̄ sicut donatio simplex
debet conferri quādo emergit in equalitas.l. illud.
§.fi.infr.co. ita & tales res empte nomine filiū de-
bent conferre vt seruetur equalitas, de quo vide-
late Alex.in.l.fi donatione.C.co.

V.

¶ Q V E R O de libris emptis per patrem no-
mine filiū Bar.in.l.i.§.nec castrense.ff. eo.& in.l.fi-
lie.C.de colla.vbi Cy. ponit.q. in terminis,& Ni-
co.de mate.in.l.fi donatione. C.eo. distinguit in-
ter filium scolarem,vt tunc si libri sint sibi traditi
patre iudicetur sicut de alia simplici donatiōe que
morte confirmatur si non sunt traditi: tunc dona-
tio non confirmatur,quia non est aliquo iure mu-
nita. Si vero filius erat iam doctor vel aduocatus,
tunc si pater emit nomine filiū & tradidit vel non:
sed dixit se donare tunc statim perficitur donatio,
nec debet conferri tanquam quasi castrense,vt no.
in.d.l.filie, per Cy.&l. que pater.ff. famil.hercif.
&l.i.C.de re mili.li.xij. & ista in effectu sunt ver-
ba Nico. de mate. in.d.l. si donatione. Sed Bal.in
aut.ex testamento,versif. quintum capitulum. vide-
tur limitare primum dictum, vt procedat nisi pa-
ter emerit ex necessitate,vt quia filius non habeat
vnde emeret, tunc enim non videtur donare,secus

si filius haberet prebendam vel alia bona ex quibus emere posset, quia tunc pater videtur donare, nisi ex numero liberorum aliud presumatur secundum Bal. & in hac opinione, in effectu residet Ange. in l. filie, licet. C. eo. Tamen doct. communiter transeunt simpliciter, cum opi. Bar. in §. nec castrense, ut patet per do. Alexan. in l. si donatio. C. eo. & ratio Bal. si pater emit ex necessitate facit in contrarium, ut pater pietate ductus donasse videatur, ar. l. lib. captus, de capti. & hoc tenet Bart. in d. §. nec castrense, in. iiij. col. vers. quero hic loquitur Dicit tamen do. Alex. ibi quam licet Bart. in d. §. nec castrense, teneat quod si pater emit libros nomine filij & illos non tradidit filio: tunc libri non erunt precipui ipsi filio in diuisione bonorum: tamen ipse tenet oppositum quod erunt precipui filij succedentis cum fratribus adeo quod sibi competet actio famul. hercis. per tex. in l. filie. secundum vnum intellectum. C. famul. hercis. vbi nulla fit mentio de traditione, & facit. l. que pater. ff. famul. hercis. & intellige, ut per Bar. in l. si. ff. de peti. heredi. & do. Alex. in l. in quartam in. xi. coll. ff. ad l. falci. & in concilio mihi. cxlv. & cum opi. Bar. transit Are. in l. filie licet in fi. C. eo. & Bal. & Are. in l. si donatione. C. eo. & vide glo. & doct. in l. filie cuius. C. famul. hercis. & do. Alex. in conc. cxlv. & quod tempus debet attendi in estimandis libris filij: dic quod mortis patris secundum d. Alex. & Ludo. ro. in l. illud. C. eo. adeo quod si valor librorum sit auctus sine filij industria tale augmentum predest fratribus secundum d. Io. ba. i. d. l. illud. Nec castrense add. licet Bar. in §. nec castrense. dicat patrem non cogi admittendum filium ad

studium: tamen in contrarium est tex. in. l. de bonis. §. non tantum. ff. ad carbonia.

VI.

¶ QUID si pater mutuatur pecunias nomine filij existentis in potestate, vel deponit nomine filij. dicit Bal. in auten. ex testamento, vers. sextum capitulum, q. filio queritur actio contra debitorem & ista acquisitio loco traditionis habetur: & si pater videatur donasse filio talis donatio morte confirmatur: ideo non confertur. In dubio tñ secundū Bal. videtur potius concessisse in peculium quam donasse: vt ipse idem tenuit in. d. aut. ex testamento, in vers. quartum capitulum. ego dico contrarium q. imo presumatur donasse potius quam in peculium concessisse: quia ista actio non queritur filio nisi mortuo patre cum sit ex causa profectitia & post mortem patris non potest dici peculium soluta patria potestate. l. si. C. de inoff. testament. nec obstat quod dicit Bal. in dicto vers. quartum capitulum: quia procedunt vbi pater tradidit vere ipsi filio res aliquas quo casu cū filius habeat administrationem, potest presumi concessum in peculium. l. si donatione. C. eo. ti. Sed in casu nostro secus cum pecunia sit penes depositarium: ideo videtur donasse cū alia presumptio cadere non possit. l. causa panus. ff. de operis libe. & no. in. l. iij. ff. si certum petat. facit quod dicam in sequen. q.

VII.

¶ QVERO quid in filio emancipato vel alijs qui non sunt in potestate, vt nepotes ex filia vel ex filio emancipato descendentes si pater eis tradit vel eorum nomine mutuatur vel deponit pe-

cunias. dic q̄ est idem q̄ in suis quoad presumen-
dam donationem. ff. de do. l. ad eum. §. auia. & con-
ferunt emancipati ista profectitia, vt supr. dictum
est. nepotes vero ex filia non nisi in casibus. l. illud
§. si. C. eo. ti. sed in istis donatio statim confirma-
tur. C. de inoffi. dona. l. ij. nec potest presumi con-
cessio facta in peculium cum non sint in potestate
l. si donatione, & ibi not. C. eo. & in hoc differunt
ab hijs qui in potestate existunt: quia in illis do-
natio indiget confirmatione mortis vel emanci-
pationis: & potest presumi concessio facta in pecu-
lium in dubio vt communiter concludunt docto.
in dicta. l. si donatione.

VIII.

¶ QV E R O filius in vita patris recepit fru-
ctus bonorum paternorum vel ipsius filij aduen-
titorum an teneatur dictos fructus conferre. dic q̄
fructus percepti ex bonis patris debent diuidi in-
ter filios post mortem patris. l. certum. C. fami. her-
cis. sed fructus bonorum aduentitorum percepti a
filio patre permittente, non sunt eo mortuo con-
ferendi nec diuidendi: imo precipui permanent pe-
nes filium. l. cum oportet. §. si. autem res. C. de bo.
que libe. secundum Bal. si autem patre inuito vel
inuito filius percepit istos fructus debent inter fra-
tres diuidi tanquam hereditarij, & sic debet intel-
ligi glo. i. l. dotem. de cast. pecu. Aduerte quia hoc
pendet ex intellectu illius. §. si. autem res. hoc est
an donatio tenuerit ab initio inter patrem & filiū
respectu fructuum bonorū aduentitorum an in-
digeat mortis confirmatione: super quo glo. ibi
variauit. tamen communiter tenetur ibi per doct.

q̄ valuit ab ipso initio tanquam diurnum: hoc est
dicere q̄ pater videtur illud donare filio per singu-
los dies locum alimentorum. arg. l. ex anno. ff. de
dona. inter vi. & vxo. & vi dicunt sui Bal. & An-
ge. late ista videtur potius remissio seu refutatio
fructuū quam vera donatio: ideo ab initio valuit
nec indiget mortis confirmatione secundum doct.
ibi. Et ista faciūt ad no. per doct. in. l. fi. C. eo. utrū
filius emancipatus teneatur hodie conferre fru-
ctus bonorum suorum quos patri acquisiisset si
in eius potestate mansisset: & ibi do. Alexan. post
Ray. de forli. tenet q̄ sic hoc idem tenuit Bar. in. l.
pater, in pe. col. versic. si querimus de iure hodie-
no. ff. de col. do. sed predicta faciunt in oppositum,
quia lege permittente filius emancipatus statim
est dominus illorum fructum: ergo non debet con-
ferre sicut nec filius familias qui illos precipit patre
dissimulāte: mitius enim agitur cum. l. quam cum
homine. l. celsus. ff. de arbi. Cogita tamen. tamen
quia pro opi. Ray. & do. Alexan. facit. l. filius. §. fi.
in ratione sui. ff. de colla. do. vbi eadem ratione fi-
lius fa. cogit emancipatum ad collationem fru-
ctuum qua ipse emancipatus percipit fructus pro-
fectitiorum collatorum a filio exñti in potestate.

IX.

¶ Q V E R O filius lucratus est vsuras cū pe-
cunia patris vt Auinione vel in monte pessulano
vbi talia turpissime & a parte exercentur: an talia
lucra debeant conferri inter fratres: dic q̄ si filius
nomine suo exercet fenus: tale lucrum turpe non
querit patri, etiam si sit in potestate. ff. de acqui. re.
do. l. quod seruus, & no. in. l. i. ff. de hīs qui sui vel

ali. iu. sunt, & ideo non tenetur conferre per regulam. l. cum duobus. §. idem pap. ff. pro socio. alias incipit. l. si inter fratres. Si autem exercet vsuras nomine patris, tunc acquirit patri: non iure filiationis, sed tanquam gestor. l. qui proprio. §. item queritur. ff. de proc. i. secundum Bal. quod non placet, quia filius non confert ea quae sunt alijs debita. l. ea demum, vers. exceptis. C. eo. sed istas vsuras illicitas tenetur restituere, ut patet in ti. de vsu. in antiq. & in de. i. eo. ti. ergo non veniunt conferende: imo deducende tanquam es alienum. Et idem credo de lucris factis per filium ad azardum cum pecunia paterna: quia talia non conferuntur: imo tanquam turpia lucra possunt a fisco vendicari si non apparet cui debet fieri restitutio. ff. de iure fisci. l. lucius.

X.

¶ QVERO filius ex nris in potestate lucratuſ est multa & nescitur si ex pecunia patris vel ex labore aut prospera fortuna an teneatur illud conferre. glo. in fi. per quas perso. no. acq. in prin. & in l. cum oportet, in prin. C. de bo. que libe. & ibi Bar. & Bal. & Ange. dicunt recurrendum esse ad coniecturas quidam quantum habebat pater: & qualis sit filius, & an mater sit locuples, & an filius exercet negocia principis ex quibus possit locupletari, ut not. in l. defensionis facultas. C. de iu. fisci, vel forte si haberet uxorem locupletem & secundum has coniecturas iudicatur perfectiui vel aduentitiui, sicut in simili dicimus de cle. bñfi. in aut. licentiā. C. de epis & de. In dubio his qui petit tenetur probare lucrū processisse ex bonis patris: & intellige quod hoc probabit ex coniecturis & presumptionibus consideratis premissis, & ista multum pedit ex arbitrio boni viri.

In hīs enim que clare probari non valent sufficit probatio per coniecturas. c. afferre. de presum. l. do mini horreorum. ff. loca simile videmus in dona. inter vi. & vxo. ff. de dona. inter vi. & vxo. l. quintus & l. vtrū, & secundū has coniecturas tale lucrum censetur profectitiū & tenetur conferre, vel aduentitium & non confertur. de quo latius infr. dicetur.

X I.

¶ Q U E R O sponsus dedit sponse sue anulos & perlas, & preciōla vestimenta: demum moritur sponsus filia rediit ad domum patris cum istis ornamentis, moritur deinde pater filia vult succedere cum fratribus: an teneatur conferre talia ornamenta. Dicit Nico. de ma. & Bal. in. l. cum inte. C. de dona. ante nup. q̄ non: quia aut talia ornamenta sunt donata sponse, & hoc constat & tunc non confert: quia sunt aduentitia, aut nō sunt donata: & tunc etiā non confert: quia tenetur reddere heredibus viri. ff. de pecu. l. id vestimentum, & ibi no. per Bart. & Pau. de castr. in. l. pe. §. infr. ff. soc. ma. hoc idem tenet Bal. in. d. aut. ex testamento, de quo vide late per do. Alexan. in. l. si vsusfructus. §. i. ff. ad. l. falcid. Limita predicta nisi appareret q̄ sponsus dedisset sponse contemplatione loceri. l. patris sponse: tunc enim censeretur profectitiū, & deberet conferri. l. sed. si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pupill. & add. Bar. in. l. i. §. nec castrense. ff. de colla. bo. vers. vltius quero, vbi Bar. ponit. q̄ quando iocer dat nurui vestes & localia pro filio suo an talia debeant reponi in communi: & dicit q̄ sic si erant preciosa: tamen debent poni in communi talia qualia sunt tempore mortis. l. id vesti-

COLLATIONIBVS.

mentum. ff. de peculio, & l. mortis sue causa. §. si. ff. de dona. inter vi. & vxor. ex quorum dictis, & Bal. in aut. ex testamento dic q iocalia q dantur sponse durantibus sponsalibus aut nuptie sunt subsecute aut non. Primo casu aut sunt iocalia magni pretij: & tunc non presumuntur donati sed concedi, vt mulier sit venustior. ff. como. l. si vt certo. §. interdum, & ibi no. aut modici valoris: & tunc censentur donata nec repetuntur: vt not. in. d. l. cum inte. & d. l. penul. §. i. aut nuptie non sunt in sequente: & tunc non videntur data quia inest tacita conditio si matrimonium inde sequatur. ff. de condit. cau. da. l. quod seruus, cum similibus.

XII.

¶ QVERO ex forma statuti tholosani filius lucratus est dotem vxore premortua an tale lucrū debeat conferri fratribus de hoc statuto loquitur Bar. in. l. nihil. ff. re. amo. & ibi late dixi. sed dic que Bar. in. l. i. C. de bo. que libe. tenet tale lucrum non debere conferri: quia est aduentitium. l. si. C. eo. & hoc etiam sequitur. Bal. in. d. aut. ex testamento, in xij. capitulo.

XIII.

¶ QVERO filius fuit institutus in re certa, ad filia dotata debeat ei conferre dotem. Hanc. q. ponit Bald. in aut. ex testamento circa finem, & declaro dicta sua distinguendo aut filia dotata fuit vniuersaliter heres instituta a patre, & adiit hereditatem: aut abstinet ab hereditate sola dote contenta. Primo casu aut illa res facit legitimam integram filij perinde ac si dos esset in bonis patris tempore mortis: hoc est res illa tantum valet pro legi-

tima filiū sicut si dos nunquam exisset bona paterna. Et tunc filia non tenetur sibi conferre, aut illa res non ascendit ad legitimā computata dote in bonis patris, & tunc filia tenetur confertur ad legitimam filiū sicut ceteri. ¶ Secundo casu principali, dic q̄ filia se abstinens a bonis patris non tenet conferre dotem. ff. de coll. do. l. fuit questionis que deciso est valde no. hac materia q̄ heredi instituto filio in re certa nō fit collatio si illa res ascendat ad legitimā filiū, & crit noua declaratio ad no. in. l. quotiens, supr. de heredi. instit. & in. l. ex facto ff. de heredi. instit. quod institutus in re certa est loco heredis: preterquam quo ad honorem collationis sibi fiende: quia tunc est loco legatarī si habeat suam legitimam in illa re quod perpetuo tene menti. vnum etiam no. perpetuo quod filius agens ad supplementum legitime non tenetur conferre heredi vniuersaliter instituto ex asse. ita dicit elegāter. Bal. in. l. illam. in vers. de mino. no. C. eo. de ti, quo tamen vide Bar. & Alex. in. l. in quartam. ff. ad. l. falci.

XIIII.

¶ QV E R O in regno Francie si contingat regem habere plures filios: primo genitus est delphinus, & habet delphinatum si postea rex decedat testatus & distribuatur regnum inter liberos: an primogenitus qui est futurus rex teneatur conferre ius primogeniture. dicit Bal. no. in dicta aut. ex testamento q̄ non: quia talia sunt indiuisibilia inter fratres: ideo conferri non possunt: imo semper debent primogenito reseruari. argu. ff. famil. hercis. l. quedam mulier, & i. c. licet deuoto, vii. q. i. c. quam

COLLATIONIBVS.

periculosum, credo tamen q̄ alij fratres debent in aliquo compensari, vt inter eos seruetur pax & equalitas que est materia pacis. l. cum pater. §. euitis. ff. de lega. ij. & l. cum oportet in princ. & §. fin autem res. C. de bo. que lib. & add. bo. tex. in l. cum multa. C. de bo. que lib. vbi datum a rege filio suo cēsetur castrensi peculium: & ideo non confertur iuncta. l. pe. C. de do. inter vi. & vxor.

XV.

¶ QUID de filio mercatore, qui post mortem patris in eodem actu perseuerat: an teneatur conferre lucrum factū mortuo patre. vide Bart. in aut. ex testamento, in fi.

XVI.

¶ QVERO an donatio causa mortis debeat conferri. dic q̄ non. casus est in l. pe. cum glo. ff. de collat. bono. ratio. quia quesita post obitum illius de cuius successione agitur non conferuntur. l. eademū, & l. si donat. C. eo. & l. i. §. si ab ipso. ff. eo ti.

XVII.

¶ QVERO dixi supra q̄ donatio simplex facta filio in potestate confertur secundum communem opinionem, quid de fructibus quos percipit filius ex re sibi donante in vita patris: an debeat illos conferre, quia finguntur fuisse sui in vita donatis, & confirmatio que fit per mortem patris retrahitur quoad fructus rei donate, vt tenet glo. not. in l. donationes quas parentes. C. de donat. inter virum & vxorem. Reperio aliquos modernos in aut. ex testamento, in fi. dixisse q̄ tales fructus debent conferri quia tales fructus finguntur quesiti filio in vita patris.

Confirmo hanc opi. quia profectitia hodie confe-
runtur. l. si. C. eo. sed tales fructus sunt profectitij;
quia ex re patris percepti attento q̄ donatio quo
ad dominium non valet in vita patris. ff. de v. suis.
l. ex re. & l. quod fructuarius. ff. de acqui. re. do. er-
go debent conferri tanquam profectitij, & ad hoc
faciunt no. per doct. in l. si. C. eo. vbi concludunt
communiter q̄ emancipatus debet cōferre fructus
aduentitiorum: quia si esset in potestate illa essent
quesita patri: ergo multo magis in filio ī potestate
hoc debet dici de fructibus p̄fectitiorum: ad quod
facit optime. l. si creditores in ratione sui. ff. de bo.
separa.

XVIII.

¶ Q V E R O an filius computet sibi in legiti-
mam expensas studiij quas facit pater in vita. vi-
detur q̄ non nec teneatur conferre. arg. ff. de colla.
bo. l. i. §. confertur econtra videtur quod sic. C. de
colla. aut. quod locum. Pe. de bel. parti. l. pactum,
quod dotali. C. eo. dicit q̄ si filius dolo expendit:
puta meretrinando vel in ludo conferre tenetur:
quia dolo desit possidere. idem si lata culpa. Si ve-
ro leui culpa non tenetur conferre dicto. §. confertur.
Cy. in. d. l. pactum, dicit q̄ filius scolaris mis-
sus a patre ad studium non tenetur conferre. ar. l.
si filia. §. ne totius. ff. famil. hercis. & l. i. §. sed an id
ff. de colla. bo. & ibi per Dy. Bar. vero, in. l. i. §. nec
castrense, in. iiij. col. ff. eo. distinguit: aut apud pa-
trem nihil erat de bonis filij, & tunc pater vide-
tur illud donasse: nec venit conferendum. l. que pa-
ter. ff. fami. hercis. l. si. ff. de peti. heredi. Si vero pa-
ter esset legitimus administrator bonorum filij vel

penes patrem est et pecunia castrensis vel quasi castrensis peculij filij tunc in dubio debet presumi pecunia missa de bonis filij. l. nescimus. ff. de negotio gestis. & sic inspecta ista opus. talis pecunia nunquam est conferenda quia videtur de bonis filij missa: vel a patre donata Bal. vero in aut. ex testamento. in. xv. capitulo dicit tales expensas non debere imputari filio in legitimam quia non exstant. Sed in. l. pactum dotali. in. xi. q. tenet. contrarium quod filius tales expensas debet imputare in legitimam quia hoc videtur facite actum. argumen. l. cum quo. §. si. ff. ad falcid. Sed considera. quod Bal. in. l. pactum dotali loquitur quando filius accepta pecunia studij causa renunciauit bonis paternis: tunc enim videtur actum tacite quod illa pecunia in legitima computetur. Si vero non renunciauit bonis paternis sed tantummodo pater ei dedit pecuniam pro studio tunc procedunt predicta dicta Bar. & Bal. ideo concludere aut filius accepta pecunia a patre pro studendo renunciauit bonis paternis cum iuramento: & tunc teneo opus. Bal. in. l. pactum. quod talis pecunia sibi computetur: quia hoc tacite videtur actum propter renunciationem nec teneo in hac distinctionem Pe. & Cy. aut filius non renunciauit sed pater ei studenti subministravit necessaria pro studio tunc dici non imputari per. l. que patet. ff. fami. herci. nec conferri quia conferre nil aliud est quam in commune ponere. illa autem pecunia que est consumpta non potest communicari: & ideo dico quod si filius parsimonisauit in studio & non expendit omnem pecuniam missam a patre sicut faciunt plerique aluernigene:

tunc talis pecunia esset conferenda: quia est pro-
 fectitia: & ut inter fratres equalitas seruetur. quod
 est rationabile, sed illa non est concludens ratio,
 quod ideo non debet conferri, quia est consumpta
 cum posset conferri tantundem vel minus accipi-
 endo. l. i. §. confertur. ff. eod. & not. per Bart. in. l. si
 emancipati, circa si. C. eod. si vera ratio est quam
 ponit text. in. l. que pater, supr. alleg. quia pater
 non videtur fecisse animo reperendi, sed pietate
 dnetus: ideo non imputa tenetur, nec confertur.
 Sed si pater dedit pecuniam filio pro studio vel li-
 bris emendis & filius consumpsit ludendo, vel
 meretricando: tunc Bart. in aut. quod locum. C.
 eod. tenet quod debet in partem imputari & conferri,
 quia perdidit culpa sua. l. i. §. confertur, & l. ii. §.
 de illis. ff. eod. ibi bo. glo. sed Paul. de cast. in aut.
 quod locum. tenet opi. Cy. supra relata: & etiam
 Rapha. Fulgo. dicens quod filius scholaris pecuniam
 consumptam non tenetur conferre do. Alex. ibi
 tenet opi. Bart. ibi quod debeat conferri per rationem
 autenti. quod locum & hanc opi. firmat ibi Bal.
 & in auten. contra rogatus. C. ad trebel. ista opi.
 videtur vera, quia pater tradendo pecuniam filio
 videtur illam dare sub conditione si filius illam
 expendat in necessariis studiis: si ergo esset condi-
 tio, pecunia remanet in bonis patris, & sic censetur
 profectitia, merito filius tenetur de culpa. dicto §.
 confertur, & l. ii. §. de illis ff. eod. & sic debet im-
 putari & conferri, & hanc considerationem in si-
 mili facit Angel. in. l. filie licet, in. ii. col. C. eod. tit.
 ubi idem dicit de libris missis filio, quia si filius
 remansit miser ignarus videtur reuocata dona-

COLLATIONIBVS.

io: & hanc opi. tenet Bald. in aut. si captiuū. de
Episco. & deri. & in l. scimus, in princi. C. de in-
offic. testament. faciunt no. per Bal. in h. §. i. ff. so-
lu. matr. & in l. i. §. ius naturale. ff. de iusti. & iur.
& per Rapha. comment. in concilio mihi. ccxxvi.
& domi. Alexand. in auten. contra rogatus. C. ad
trebel. & Angel. in l. pater. ff. de euietio, vbi etiam
tangit, quid si pater dedit in vita filio pecu-
niam pro sua parte: & filius illam lusit: an debeat
imputari sibi. de quo etiam per Alexan. in l. si cum
dotem. §. i. ff. solut. matri. Et si filia dotem sibi da-
tam a patre consumpsit malo more: an debeat
iterum dotari.

Concludit Baldus, & Paulus de castro, & Arę.
in d. auten. quod locum quod si filia culpa sua
lata vel leui illam perdidit non debet iterum do-
tari, alias secus finito tamen primo matrimonio,
quia illo durante non debet redotari, etiam si
sine culpa sua perdiderit. Et an ea que dicta sunt
in donatione facta doctori procedant in filio li-
centiati. Baldus, in l. i. ff. solu. matri. tenet q̄ sic,
de quo vide Bald. in aut. habita. C. ne si. pro patre,
in octaua col. & in lege Sedet reprobari. ff. de ex-
cusa. tu. & in l. penul. ff. de testamen. milit. & Do-
mi. in prohe. libr. vi. Ludoui. Roma. in concilio
cccxxxiiij. Vnum tamen tenebis menti q̄ in ca-
sibus in quibus filius tenetur conferre libras
potest illos retinere & extimationem conferre,
secundum Saly. in l. filie. C. famil. hercis. sequitur
Alexan. in dicta lege si donatione, in fine. C. de
collationibus.

T R A C T. D E
X I X.

¶ Q V E R O an ius petendi collationem fieri transeat ad heredem dic q si hereditas fuit addita ab herede: tunc transmittit ad heredes ius petendi collationem fieri. l. i. §. ibidem. & ibi no. ff. de colla. bono. & l. si maritus. C. e. idem dic si hereditas nō fuit addita: tamen ex capite suitatis fuit transmissa ad heredes iuxta. l. si fratris cum sua materia. C. de iu. delibe. & l. i. C. de his que ante aper. tabu. Si vero hereditas non fuit addita nec transmissa ex capite suitatis: sed ex capite consanguinitatis tunc non transmittitur ius conferendi ad heredes secundum modernos in. d. l. si maritus. & quod dixi de collatione transmittenda actiue ad heredes idem dic de collatione passiua vt heres cogatur conferre. l. cum emancipati in prin. ff. eo. ti. Ex predictis potes inferre q tum ius conferendi sit transmissibile ad heredes: ita etiam erit cessibile quia transmissibilia sunt cessibilia. l. & pluribus. ff. de adm. tu.

X X.

¶ Q V E R O si ascendens succedat descendentem: an habeat locum colla. hanc. q. monet Ange. in. l. vt liberis. in fi. C. eo. titu. & concludit q sic: quia adequata est successio ascendentium quo ad descendentes. l. nam & si parentibus. ff. de inoffi. testa. & no. in aut. nouissima. C. de inof. testa. que decisio videtur dubia quia ista materia collationis est exorbitans a regulis iuris communis: ideo non licet sine. l. loqui. l. illam. C. de colla. Sed nulla. l. hoc dicit expresse: ergo &c. & ideo Bal. in. l. si emancipati. C. eo. in. i. col. vers. ex predictis.

tenet contra & bene. et ante eum hoc tenuit Iac:
de rauē. in. d. l. si emancipati & Cy. ibi in fi. li-
cet Bal. de eis mentionem non faciat. facit. l. i. cum
glo. fi. C. de legi. heredi. & Bar. hoc tenet in. l. pa-
ter. ff. de colla. do. sequimur Fulgo. Pau. d. cas. Lu-
douici. ro. & d. Alex. in. d. l. si emancipati in. h. col.
& Bal. in. l. quoniam nouella. in. i. col. C. de inoffi-
testa.

X X I.

¶ Q V E R O filius liberatus est a patria po-
testate per dignitatem. de quo no. in. l. fi. C. de de-
curio. li. x. an tenebitur conferre sicut si esset eman-
cipatus. Videtur q̄ sic per. l. liberos. C. de colla. &
ibi Bar. Bal. & Alexan. dicunt q̄ quomocunq̄
quis efficiatur sui iuris tanquam emancipatus con-
ferre tenetur. Sed ille tex. hoc non probat: quia
loquitur de emancipato per rescriptum de quo in.
l. inbemus. & l. fin. C. de emanci. libero. nō autem
de eo qui per dignitatem est effectus sui iuris. Nec
reperitur iure cautum q̄ talis minus succedat patrī
sicut si non esset adeptus dignitatem: licet secus
in emancipato secundum iura antiqua. Qui ideo
tenebatur conferre quia faciebat iniuriam suo: vt
declarant doc. in. l. si emancipati. C. eo. ex quo vi-
detur dici posse q̄ datum filio post talem dignita-
tem adeptam non est conferendum licet secus in
emancipato. C. eod. l. vt liberis. §. fi. & facit ad pre-
missa rō. l. illam. C. eo. ti.

X X I I.

¶ Q V E R O an filius vel filia teneatur con-
ferre expensas factas in nuptiis ipsius filij aut filie
Bal. in autenti. ex testamento. penul. col. videtur
D in

tendere q̄ non, quia pertinent ad onus patris, vt no. in l. qui origine. ff. ad municipa. & idem in effectu tenet Barto. in l. i. §. neccastrense in. iñ. col. verficulo, vltius quero. ff. de collat. bono. subijciens q̄ si alter ex fratribus post mortem patris vult de communi facere similes expen. non potest nisi a patre hoc fuisset dictum in testamento. l. iñ. §. fin. de mu. & ho. vbi glo. tangit.

XXIII.

¶ QVERO pater habens filium vel filiam dedit dotem filie vel donationem propter nuptias filio: postea ex isto matrimonio fuit procreatus nepos, aut neptis: & iterum auus illis nepotibus dedit dotem, vel propter nuptias donationem, moritur filius viuo patre suo, & sic nepos intrat locum filij: demum moritur auus relictis alijs filijs & nepotibus ex filio premortuo, certum est q̄ nepotes succedentes cum patruis tenentur conferre dotes datas eorum genitoribus per. l. illam. C. eo. Sed an etiam teneantur conferre dotes proprias eis datas ab auo vel auia de cuius hereditate agitur. glo. in illa. l. illam. ponit. q. & concludit quod sic hodie per. l. vt liberis. C. eod. que mihi facit secundum doct. quia ibi loquitur de collatione facienda inter se. non autem de collatione facienda a nepotibus ipsis patruis. Et ideo glo. videtur notare contrarium in. l. i. §. si sit nepos. ff. de colla. do. Barto. in. d. l. illam, non decedit: sed remittit ad no. in. l. si emancipati, & ibi Barto. dicit aut est vnus nepos vel vna neptis tantum ex filio premortuo, & tunc non conferunt patruis suis do-

tes eisdem datas : nec nepotibus ex alio filio defuncto. l. i. §. si sit nepos. ff. de collatio. do. aut sunt plures nepotes, tunc aut omnes sunt emancipati tunc conferunt patruis suis. ff. de collationibus bono. l. nepotes. Si vero isti nepotes sunt diuerse conditionis : puta vnus in potestate, alius non exemplum erat neptis dotata & nepos cui nil erat datum, tunc illa que potest cogi ad collationem non confert patruis sed bene fratri suo. l. i. §. si sit nepos. ff. de collatio. dotis, & ibi Bart. idem dicit in effectu. Bal. vero, in dicta. l. illam : in fi. dicit q̄ sicut talis neptis cōputat dotem propriam in legitimam l. quoniam nouella. C. de inoffi. testamē. ita etiam tenetur conferre per regulam. l. illud. C. eod. & sic vides quod dicit contrarium eius quod dicit Bartolus in. l. si emancipati, ex quo habes q̄ ista neptis tenetur conferre duas dotes : scilicet materna & propriam : & etiam quando sunt plures nepotes succedentes cum patruo. Baldus tenet q̄ neptis dotato tenetur conferre vtriq̄, scilicet patruo ratione equalitatis seruande, & sorori, quia fecit ei partem per concursum. Et ante Bald. idem vult Cy. in dicta lege illam, Angel. vero ibi dicit istum casum decidi subtiliter in. l. i. §. si sit. ff. de collationibus dotis, iuncta lege si nepotes. ff. de collationibus bono. scilicet quod si sunt plures nepotes ex diuersis filiis premortuis : qui succedunt aūo vna cum patruis, tunc tenentur conferre patruo : & etiam inter se.

Si vero sit vnus nepos ex filio qui succedit cum patruis tenetur conferre patruis.

I. R. A. C. I. D. E.
Si autem sint duo nepotis ex vno filio & vnus tantum potest ad collationem vrgeri tunc tenetur conferre fratri suo: sed non patruo, quia si ille qui debet conferre non vocaretur ad hereditatem portio sua daretur fratri & non patruo. Sed si omnes nepotes possunt ad collationem vrgeri, tunc habentur loco vnus & tunc conferunt patruis suis sicut quando est vnus tantum, & sic intelligitur. l. si nepotes. ff. de colla. bo. secundum Ange. & sic videtur quod Ange. in aliquibus discrepat opi. Bart. & in aliquibus conuenit. Ex predictis sume vnā conclusionem practicabilem: quod si soli nepotes succedunt auo. tunc debent conferre dotes proprias: sed non datas eorum genitoribus: quia ille reperiuntur in bonis suorum patrum, & ipsi nepotes non veniunt ex persona patris vel matris sed ex propria persona. Si vero nepotes succedunt cum patruis tunc debent conferre dotes paternas & donationes propter nuptias: & etiam proprias secundum varias opi. doc. de quibus latius infra dicet. & pro hoc facit. l. vt liberis, supr. eo. ibi pro filio filiaue nepote vel nepte. licet doct. dicant illam. l. hoc non probare, & no. vnum quod. l. illam loquitur de nepotibus ex filia qui contendunt succedere auo materno cum materteris vel auunculus, vel de nepotibus ex filio vel filia qui volunt succedere auie paterne cum patruis vel amitis: Sed non loquitur de nepotibus ex filio succedere volentibus auo paterno cum patruis secundū quod doc. summant illam l. preterea illa. l. loquitur de illis nepotibus qui succedere debeant cum diminutione tertie partis quod non erat in nepotibus succedent. auo pater-

no, & ista erit vna noua conclusio in hac materia
 q̄ nepotes descendentes ex filio premortuo succe-
 dentes auo paterno: non tenentur conferre patruis
 donationem propter nuptias factam patri eorum.
 Sed redeundo ad. q. principalem cum opi. Bar. tran-
 seunt Fulgo. Pau. de ca. & Ludo. Roma. in. d. l. il-
 lam per. d. s. si sit, & do. Alexan. dicit ita tenendum
 & respondere ad rationem Bal. & Cy. que est equa-
 litatis seruāde quia dicit Alex. q̄ in proposito ista
 inequalitatis toleratur quando non sit iniuria pa-
 truo secundum distinctionem Bart. non enim est
 istud absurdum, vt in. l. i. s. penul. ff. de coniungen.
 cum emanci. libe. vbi si erit vnus ex patruis eman-
 cipatus, & alius in potestate, & duo nepotes ex fi-
 lio emancipato premortuo: quorum nepotum al-
 ter erat in potestate aui, & alius emancipatus. certe
 ille patruus emancipatus tenetur conferre illis du-
 obus nepotibus: & tamen nepos emancipatus non
 confert patruo: sed tantum fratri suo cui facit iniur-
 riam succedendo. l. i. in fi. ff. de coniungen. cū eman-
 cipat. libe. & sic videns communem opi. doc. esse
 cum opi. Bart. & vno solo casu esset vera opinio
 glo. scilicet quando omnes nepotes essent emanci-
 pati. Tamen do. Lancelo. Decius in. d. l. illam in. ii.
 col. dicit in stricta disputatione opi. glo. posse susti-
 neri per. l. vt liberis in ratione sui que. l. licet loqua-
 tur in casu suo: tamen propter rationem scriptam
 in. l. illa que est vt equalitas seruetur potest extēdi
 ad casum nostrum, arg. glo. in de. i. de elect. sed te-
 net con. opi. Bar. quia satis seruatur equalitas si ne-
 potes conferunt patruis dotes patris eorum.

¶ Q V E R O an nepotes vel pronepotes succedentes auo vel pro auo cum patruis teneantur conferre dotes vel propter nuptias donationes eis datas : non dico ab auo vt in.q. precedenti : sed a patre ipsorum vel matre quando tractatur de successione aui glo. in.d.l. illam ponit duas opi. tene primam q̄ non tenentur conferre : quia non debet conferre nisi dos profectitia hoc profecta ex bonis illius de cuius hereditate agitur.l.vt liberis. C.co. & ita communiter tenent doc.in. d.l. illam & Bar.in.l.i. §. si sit. ff. de col.do. & idem in effectu voluit Bar.in quartam vlti. col. ff. ad.l. falci.

XXV.

¶ Q V E R O pater instituit filium suum & etiam nepotem ex filio heredes suos equis portionibus an inter istos collatio.locum habeat. Ange. no. in. l. illam inf.i. C. de colla. dicit q̄ non quia nepos iste tanquam extraneus inuitatur : cum ab intestato nullomodo esset successurus vbi filius eum precedat. Sed inter filium & extraneum institutum non habet locum collatio.l. si. C. con. vtriusque iudi. & sup. dixi in princ. huius operis quam decisionem.no.vt tene menti. & dic q̄ Sal. hoc expresse firmat in.l. si emancipati.in.vi.oppo. C.co.plus dicens q̄ si pater instituat filium in legitima : & plurales nepotes ex eo instituit heredes vniuersales inter istos nepotes non habet locum collatio : quia vbi pater eos pedit habentur vt extranei inter quos cessat collatio vt predixi. quod no. perpetuo secundum Saly. & Pau.de cas. ibi quos sequitur do. Alex. respondendo plus dicens q̄ si ex forma statuti filia excluditur a suc-

cessione intestati, tunc si pater illam instituat cum alijs filijs non habebit locum collatio cum ea: quia ei non debetur legitima que est tertia partis ab intestato debite. & hoc tenet Bal. in l. maximū vitiū. col. fi. C. de libe. prete. Bar. in l. fi. ff. ad tertu.

XXVI.

¶ QVERO pater habens duos filios dota- uit neptem ex altero istorum filiorum si isti duo filij succedant auo an teneantur conferre ille quē habet filiam dota tam dotem filie sue datam ab auo: dic q non si illa dos est adhuc penes mari- tum istius filie. si vero sit reuersa ad istum filium tunc tenetur conferre textus est. in l. dedit dotem. ff. de collatio. bo. secundum Ange. in l. illam. in fi. plus dicunt ibi moderniores perusiui: q ista neptis succedens auo non teneretur conferre dotem sibi datam contemplatione patris sui vel matris: quia tunc ista dos censetur prius data filio vel filie: & ab eis profecta ad neptem: & sic quo ad filium censetur donatio simplex que non confertur regu- lariter. l. illud. §. fi. C. eo. & no. in aut. ex testō. eo. tit. & sup. dictum fuit.

XXVII.

¶ QVERO de q. quotidiana. Pater tradet filio magnā pecuniā: filius cum illa pecunia mul- ta superlucratus est: an tale lucrū veniat cōferendū fratribus vel cōicandū glo. in l. cū oportet in prin. inf. de bo. q. li. et insti. per quas personas no. acq. in prin. tenet q sic quia est profectitium. idem tenet Ia. bu. quam sequitur spe. in ti. de iudi. Bar. in d. l. cum oportet. & in l. i. §. sed neccastrense. ff. eo. ti. & Bar. in suo trac. de duo. fratri. & in concilio incipien. , crucia tellus , & in lege si tibi. §. si

pactus. ff. de pact. & in l. illud. C. eo. tit. tenet q̄ me-
 dietas lucri debet attribui pecunie : & sic illud est
 communicandum tanquam profectitium, alia me-
 dietas debet dari filio pro labore suo tanquam ad-
 uentitium. Et aduerte quia Bar. loquitur in l. illud
 quando est consuetudo in aliqua regione q̄ insti-
 tores mercantes cum pecunia aliena habeant me-
 dietatem lucri pro labore : & ideo nimis velociter
 fuit reprehensus à Bal. in aut. ex testamento. C.
 eo. & in d. l. cum oportet. C. de bo. que libe. & in l.
 omnimodo. §. imputari. C. de inoffi. testa. in vlti.
 col. Sed do. Io. de jmo. & Alex. in l. iij. ff. ad falcid.
 dicunt q̄ lucrum factum a filio cum pecunia pa-
 tris dicitur aduentitium inspecta potius industria
 filij quam pecunia per illum text. & quod tale lu-
 crum sit aduentitium do. bo. text. in l. postulante
 §. i. l. fi. ff. ad trebel. Sed in contrarium videtur ca-
 sus ex re. ff. de vsuff. & ibi Ange. per illum tex. te-
 net illud lucrum dici profectitium : Sed ad illum
 tex. alias consulendo dicebam q̄ licet tale lucrum
 dicatur procedere ex re patris : vt ibi probat tex. in
 sermo fructuario : tamen non negat quinetiam di-
 catut procedere ex opera filij. Et hoc etiam dicit
 Bart. cum dicat tale lucrum esse partim p̄fectitium
 & partim aduentitium ratione opere. Et ideo licet
 Bal. in locis predictis, & Bal. & Saly. in l. certū. C.
 famil. hercis. & in l. i. in xi. q. C. pro socio. & Ange.
 in conci. 83. incipiente pater habens plurales filios
 dicant in his esse inspiciendam industriam filij : an
 sit dignus tanto lucro vel non : credo Bart. etiam
 idem sensisse in l. illud. C. eo. & in l. i. §. nec castren-
 se, in iij. col. ff. de colla. bono, dum loquitur stante

COLLATIONIBVS.

consuetudine terre ꝓ factores siue institores habent medietatem lucri. Si vero cessaret illa consuetudo tunc puto recurrendum ad industriam filiꝝ, quia labor & premium debent commensurari. l. scyo. §. medico. ff. de annu. lega. & l. vnica. C. de suffra. cum ibi no. per glo. & doct.

XXVIII.

¶ **QVERO** pater expendit magnam pecuniam vt emeret vel aliter acquireret dignitatem filio suo vel vnum feudum siue castrum, aut vnum officium, aut gradum doctoratus qua omnia continentur sub appellatione militie. l. omnimodo. §. imputari, & ibi late Bal. C. de inoff. testa. & l. i. §. sed an id, & §. sed nec castrense. ff. de colla. bo. & ibi Bar. & in l. pe. & ibi do. Alex. & Lancelo. C. co. tit. an filius debeat istam expensam vel feudū conferre fratribus. Et certe illa militia que coheret persone, nec potest communicari vt est doctoratus vel officium illud tale non potest conferri seu in commune poni. Sed eius estimatio vel pecunia expensa pro tali gradu doctoris vel licentiatꝝ aut pro officio regio. aut alio consequendo bene posset cōmunicari: tamen dic ꝓ tales militie que non possunt ad heredes transmitti nec vendi: licite non debent conferri nec earum estima aut expensa facta pro eis a patre. d. §. sed an id, & d. §. imputari. Si vero sit talis militia que potest ad heredes transmitti vt est feudum castrum baronia & similia: tunc debet estimari quantum valet illud feudum, & quātum vendi posset tempore mortis patris nulla habita consideratione ad operam vel industriam filiꝝ quia quandoqꝫ vnū castrum, vel feudum ma.

gis valet inter manus vnius quam alterius hoc nō
 debet attendi sed solū estimari ipsum feudū nudū
 & solū : & tunc debet conferri illa estimatio casus
 est. in. d. l. illud in principi. iuncta glo. & d. Alex. C.
 eo. habito respectu ad tempus mortis patris quan-
 tum vendi posset illud feudum & hec est cōis opi-
 licet Bal. aliter senserit in. l. si emancipati. circa fi.
 C. eo. debet tamen de illa estima deduci onus co-
 herens ipsi militie & vsque ad quantitātē oneris
 cessat collo secundum Bar. & doc. limita tamē pre-
 dicta procedere in feudis in quibus versatur per-
 sone exercitiū : & q̄ acquiruntur filio in vita pa-
 tris ; quia tunc debent cōferri per modū predictū :
 si vero essent feuda vel militia in qua nullum esset
 persone exercitiū : tunc quia talis donatio facta a
 patre indigeret confirmatione per mortē tunc nō
 deberet cōferri : & idem si filio aquiratur feudum
 vel emphitheosis post mortē patris : ita declaratio.
 Bar. in. l. i. §. nec castrense. in. iñ. & v. col. ff. de colla-
 bo. & vide de hoc Bal. in. l. omnimodo. §. imputari
 C. de inoffi. testa. fallit in filio silentiano cui pater
 erant militiam quia non tenetur cōferre estimatio-
 nem illius. l. si. C. de silen. li. xij. quod no. p. secre-
 rarijs huius regni qui sunt loco silentiariorum : &
 quod dixi de feudo intellige q̄ feudum conferre-
 tur per estimationem illius non autem ipsum feu-
 dum communicabitur in fratres : quia hoc esse nō
 posset sine consensu domini directi. ff. con. di. l. cōi-
 diuidundo. in principi. & per Are. late. in. l. iñ. in princ.
 ff. solut. ma. & idem dicas de illa militia que potest
 vendi & ad heredes transmitti : vt sunt militie car-
 cerum que quādoque alicui venduntur pro se &

COLLATIONIBVS:

Quis heredibus vt recipiat aliquid a quolibet incar-
cerato vt fit in ciuitate nemauf. vbi venditur emo-
lu menta carcerum: & tunc de tali militia exempta a
patre debet fieri collatio.

XXIX.

¶ QVERO filiusfamilias habuit a patre
amplissimā donationē simplicē filia vero dotē sa-
tis existiguā: mortuus est pater institutis istis duo-
bus: filius nō curat petere vt soror cōferat ne ipse
ad collationē cogatur: an soror poterit ipsum cō-
pellere ad collationē offerēdo ex parte sua cōferre
Ange. ponit hāc. q. in. l. illud. in fi. C. eo. & tenet
quod soror poterit ipsum cogere ad conferendū vt
seruatur equalis in modo cogēdi: sicut seruatur in
modo cōferendi. Cōtra tenet Pau. de cas. ibi per. l.
fi. ff. de collatio. do. in rationē suā vbi filia que ab-
stinet ab hereditate patris nō cogitur cōferre: er-
go a simili ille que abstinet a cogēdo cōferre non
debet cogi ad collationem. Confirmatur ista opi.
quia tex. in. d. l. illud. §. ad hec fundat se ex eo:
quia habēs dotē cogitur cōferre: nō dicit tex. cogi
potest: ergo si nō cogatur cōferre dotem nō debet
alius cogi cōferre donationē simplicem quasi hoc
fuerit statutū fauore illius qui cogitur cōferre do-
tē vel ppter nuptias donationē do. Alex. tenet o-
pi. Ange. & respōdet ad. l. fi. ff. de coll. do. quia ibi
filia in totū abstinebat ab hereditate patris: sed in.
q. Ang. filius bñ volebat succedere: ego dico quod
licet auctoritas Ang. sit magna: tñ opi. Pau. de cas.
est verior: quia regula est quod donatio simplex
non confertur a filio in potestate vt dictū est sup.
nisi in casu. l. illud. §. fi. qui casus nō est ille de quo

loquitur Ange. ergo stabimus regule. quia tex. dicit ad similitudinem eius que dotem conferre cogitur: sed ubi non cogitur: tunc non est locus dicto. §. si. l. illud cogita tamen quia. q. est no. digna.

XXX:

¶ Q U E R O filio emancipato est facta donatio simplex que sine dubio debet conferri. l. vt liberis. §. si. C. de colla. & filio in potestate etiam fuit facta simplex donatio: an filius in potestate teneatur illam conferre: videtur quod non quia. l. non cauetur. l. illam. C. eo. nec obstat. l. illud. §. ad hec. C. eo. ti. vbi donatio simplex tunc debet conferri quando alias insurgeret inequalitas: sed hic est huiusmodi. ergo &c. quia ille tex. loquitur quando ab vno liberorum fit collatio dotis vel donationis propter nuptias: & ab alio simplicis donationis. sed hic in casu nostro hincinde erat simplex donatio: ideo cum non reperiatur dictum qd filius in potestate conferat donationem simplicem emancipato: non debemus hoc dicere: quia ista materia collationis est odiosa. d. l. illam. cum ibi no. Et hanc opi. tenet do. Pe. phi. d. corne. in dicta. l. illud. Contrarium tenent ibi Rapha. Fulgo. Pau. de cast. Et do. Alexan. per tex. d. l. illud. §. ad hec ibi ne iniustum aliquod oriatur & ista opi. est equa. Sed precedens forte est verior de iure: quia filius emancipatus facit iniuriam suo succedendo vt dicunt doc. in. l. si emancipati. C. eo. ideo nimirum si plus grauetur in collatione quam filius in potestate. l. filie. C. eo. & sup. dictum est. Confirmo hanc opi. quia regula iuris

COLLATIONIBVS:

antiqui. de simplici donatione non conferenda non habebat locum nisi in filio in potestate: quia emancipatus tenetur omnia etiam aduentitia conferre. ff. de collatio. bono. l. i. in princ. sed dicta regula non habet nisi duas exceptiones. Prima quando vnus ex liberis confert dotem vel donationem propter nuptias. Secunda quando hoc fuit expresse dictum: ergo non debemus addere casum: scilicet quando filius emancipatus confert donationem simplicem. iste enim casus videtur obmissus in dicta. l. illud. §. si. ergo manet in dispositione iuris antiqui. l. sancimus. C. de testamen. l. si cum dotem in prin. & l. si vero. §. de viro. ff. solu. ma. & l. commodissime. ff. de libe: & posthu. cum similibus.

XXXI.

¶ Q V E R O post mortem patris duo fratres permanserunt in communi conuictu. vnus eorum habebat multa bona alia quam paterna & vberes redditus quis consumpsit in communi vita: nunc isti fratres volunt se separare & diuidere eorum bona: ille qui expendit fructus suos vult illos recuperare a fratre saltem pro portione sua & sue familie queritur an possit: & quia ista questio est frequens & contingit inter fratres de collatione bonorum & diuisione tractantes: ideo hic inferendam esse statim dicit Bal. in. l. si. C. de collatio. & iste frater nihil potest petere quia ex illa communi consumptione fructuum videtur esse inita tacita societas simul viuendi & fructus communiter consumpti non possunt repeti. c. ij. de fratribus

de no. benefi. inuesti. in vsib. feudo. & cum hac
opi. transit Fulgo. & ro. in. d. fi. dicentes hoc esse
menti tenendum. Ange. vero ibi dicit dictum. c. ij.
parum facere. & distinguit aut isti fratres permix-
tim & permiscue consumpserunt eorum fructus:
& sic videntur inuicem communicasse ipsos fru-
ctus: ideo id quod est consumptum non est refun-
dendum. ar. no. in. l. i. C. pro so. aut non permiscue
runt eorum fructus: imo quilibet recollegebat ad
partem suos: tunc aut impensa est magna & non
videtur donata. ff. si cer. pe. l. cum quid. & ibi glo.
& l. vtrum. ff. de dona. inter virum & vxor. an mo-
dica: & tunc videtur donata: quia inter coniu-
ctos facile presumitur donatio dicta. l. vtrum. & l.
si seruus communis eo. ti. & no. Bar. ff. solu. ma. l.
que dotis. & l. ij. §. voluntatem eo. ti. & ista distin-
ctio continet maximam equitatem secundum d.
Io. ba. de sancto seueri. & Lancelotus. d. Alexan.
in. d. l. fi. dicit opi. Bal. esse communem & Ange.
in. l. ex duobus. ff. de nego. gest. simpliciter transit
cum opi. Bal. tamen d. Alexan. alter distinguit di-
cens aut ille qui repetit dicit se ideo repetere velle:
quia alius habet maiorem familiam & tunc non
potest: quia vnusquisque propter illam tacitam
societatem tenetur ad sustinendum onera familie
pro virili ar. l. si non fuerit. ff. pro socio. & per Bar.
in. l. titium & inculum. §. altero. ff. de admin. tu. aut
vult repetere ex eo quia dicit se expendisse vltra
suam partem virilem: & tunc potest ar. l. socius
qui in eo. §. si. cum. l. seq. ff. pro socio. secus tamen si
inter istos esset omnium bonorum societas: quia

COLLATIONIBVS.

tunc nil potest repenti : & tunc procedit sine dubio opi. Bal. ff. pro soc. l. si filius pro filia. cum glo. i. & de hac. q. vide do. Alexan. concil. xxvii. in quarto volumi. Ange. in. §. si. insti. pro so. & eundem in. §. actionum col. xxx. dum tractat materiam negotiorum. gest. insti. de act. Pe. de vbal. in trac. suo de duobus fra. in. vi. parte. q. xxiij. Pe. de anca. concil. cccij. circa si. do. Andre. barba. concil. xxij. in primo volumine. & xxxvij. in secundo. Ludo. Ro. concil. cxlv. & Bal. in. l. filie. ff. fami. hercis. & iudicando non discedas ab opi. & Bal. cum limitatione Ange. & dic aut inter istos erat omnium bonorum societas : tunc non est dubium : aut nō ; sed tantum societas communis victus tacita : & tunc si isti fratres permiscebant eorum vina in vno cellario : & grana in eodem horreo : & sic de similibus : tunc nil potest repeti secundum Bal. aut licet comederent in vna mensa : tamen vnusquisque habebat fructus separatos tunc quia non videtur contracta societas in fructibus distinctio. Ange. est equa. scilicet aut sumptus est magnus aut parvus & aut frater qui expendit erat diues vel pauper ex istis enim coniecturis potest iudex presumere donationem vel non : & ex no. in. l. nesennius. ff. de nego. gest. & per Bal. in. l. si patrono. C. de nego. gest.

XXXII.

¶ Q V E R O an hodie inter succedentes iure diuerso habeat locum collatio. Bal. in. l. pater. in penu. col. ff. de collatio. do. tenet q̄ sic per aut. ex testamento. C. eo. vbi fit collatio quomocūque

succedatur siue ex testamento siue ab intestato &
 ante eum hoc tenuit Ia. bu. in. l. si. C. eo. hanc opi.
 tenet Cy. in. l. si emancipati. & l. vt liberis & Pau.
 de cas. ibi & Ludoui. Roma. in dicta. l. si emanci-
 pati. quia debet seruari equalitas inter liberos. C.
 eo. l. vt liberis. & l. penulti. §. si. & dispositio lo-
 quens de simplicibus extenditur ad casum mix-
 tum : quando equitas vel benignitas hoc suadet.
 l. si ita scriptum. ff. de libe. & posthu. sicut in casu
 nostro hoc suadet equitas propter equalitatem in-
 ter liberos seruandum : ex quibus inferunt docto-
 duo . Primo quod l. pater filiam. ff. de collatio. do.
 corrigatur per. d. autenti. ex testamento. C. eo. &
 hoc tenet Bart. in dicta. l. pater . Secundo quod si
 vnus ex liberis succedat ab intestato de iure ciuili:
 alius de iure pretorio per vnde liberi tamen. inter
 eos habebit locum collatio hodie : nec obstat. l.
 filium. §. videamus. ff. de contratabu. quia secundū
 Ludoui. Roma. & dom. Alexand. in dicta. l. si
 emancipati. ibi emancipatus petens contratabulas
 contra extraneum heredem institutum non facit
 iniuriam suo quia vbi filius in potestate erat ethe-
 re datus & extraneus institutus : vnde emancipa-
 tus preteritus contratabulando facit vtilitatem fi-
 lio exheredato : quia propter bonarum pos. con-
 tratabulas institutus repudiavit : & sic exhereda-
 tio non habuit effectum : ideo non habet locum
 collatio illo casu secundum eos tamen. Ia. bu. in
 dicta. l. si. C. eo. tenet hodie habere locum colla-
 tionem in casu. d. §. videamus. & illum. §. hodie
 corrigatur : quia hodie non inspicitur illa iniuria:

sed equalitas attenditur : & si bene consideres in.
 & videamus. fit iniuria filio suo qui per querelam
 rupisset testamentum in totum & successisset in
 solidum quod non facit quando emancipatus pe-
 tit per contratabulas quia sibi aufert partem here-
 ditatis : & sic hodie superest ratio iniurie in. d. &
 videamus. ideo habet locum collatio. & ista est
 magis communis opi. licet Are. in dicta. l. si eman-
 cipati. aliter dicat restringendo communem opi-
 nio. in casu. l. pater. ff. de collatio. do. scilicet quan-
 do ab initio succedere. diuerso iure succedunt so-
 lum pro parte secus si facerent sibi partes per con-
 cursum.

XXXIII.

¶ QVERO ad ea que dixi supra. q. xii. filia
 dotata a patre in vncia, & filius in xi. vncijs : filia
 petit vnciam vel in illa segerit pro herede an de-
 beat dotem conferre. Fulgo. in. l. si emancipati:
 dicit aut pater reliquit filie vnciam: ideo quia eam
 dotauerat : & hoc expressit in testamento : tunc
 non tenetur conferre : quia videtur velle q̄ dos sit
 ei precipua. l. emptor. §. i. ff. de rei vendi. l. qui vole-
 bat. ff. de hered. insti. aut simpliciter eam instituit
 in vncia & tunc debet conferre : & sibi imputet
 quare dote contenta non repudiat hereditatem. ff.
 de col. do. l. si. & in hoc residet ibi do. Alexā. quod
 est notabile. Sed. d. Franc. Aret. in. d. l. si emanci-
 pati. in. ij. col. tenet simpliciterque vbi vnus ex fi-
 lijs est institutus in longe minori portione quam
 alius, tunc non tenetur conferre per tex. singula-
 rem in. l. ex parte. §. intestato. ff. fami. hercis. & per

§. illud. in aut. de tri. & semis. in verbo equalitatem & ista opi. est multum equa. Vnum tene menti. & no. q̄ si filiū succedunt in vniuerso per fidei commissum ex codicillis non tenentur conferre: quia non succedunt iure directo: ita per multa concludit Are. in. d. l. si emancipati. in. ij. col. quem omnino vide si indigeas. licet Ro. ibi teneat contra & male.

XXXIII.

¶ Q V E R O pater instituit filium emancipatum: & alium in potestate existentem preterijt, iste preteritus petit contra tabulas & eius beneficio etiā emancipatus petijt contratabulas & sic succeditur ab intestato quoad effectum. l. vt liberis. C. eo. in verbo contratabulas bo. pos. petita an talis emancipatus deberet conferre suo? videretur q̄ sic per. d. l. vt liberis, vbi liberi tenentur conferre si succedant ab intestato per contratabulas. Contra tenent glo. & Barto. in. l. i. §. vel maxime. ff. de colla. bono. ratio quia talis emancipatus habet voluntatem patris nec facit iniuriam suo: ideo non tenetur conferre. l. inf. §. totiens. ff. de colla. bono. ex quo habes magnam limitationem ad d. l. vt liberis, vt procedat quando preteritus petit contratabulas que non habuit inditum defuncti. secus si fuit institutus & beneficio alterius preteriti petijt contratabulas: tunc enim non tenetur conferre quod no. quia nullus doc. ponit hanc declarationem ad. l. vt liberis hodie tamen secus per ant. ex testamento. C. eod. tit. & de hoc dic latius: vt per glo. & Barto. in. l. i. §. is quoque. ff.

de collatio. bono.

XXV.

¶ QVERO dixi supra. q. xxviiij. q. filius tenetur conferre estimationem militie que potest vendi aut ad heredes transmitti. Sed quid filius lucratur in vita patris ex redditu dicte militie an debent conferre fratribus. Bar. in. l. i. §. nec castrense. in quarta col. versicu. sed quero. tenet q. quicquid filius lucratus est ex illa militia deducta estimatione oneris persone sue, illud tanquam profectitium veniat conferendum quod est no. dignū. & magna extensio ad. l. illud. C. eo. sed forte non est vera. quia tex. in di. l. illud. & in. l. omnimodo. §. imputari. C. de inoffi. testa. non loquuntur de lucro fructuum prouenientium ex ipsa militia, sed solum de pecunia que potest redigi ex venditione militie tempore mortis patris, & licet tex. ibi primo dicat Occasione militie &c. tamen postea illud declaratur in versi. vt lucrum &c. & cum nulla. l. caueatur tales fructus debere conferri: hoc non est dicendum. l. illam. C. eo. titu. nec obstat ratio Barto. in. di. §. nec castrense. scilicet q. illi fructus censentur quid profectitium. ergo debent conferri: quia talis non est bona consequentia quod patet: quia donatio simplex est quid profectitium, & tamen non confertur. l. illud. §. si. C. eod. & illa sola profectitia conferuntur que sunt expressa in iure. vt dicit Ange. in. l. illud. sed de istis fructibus non cauetur. l. ergo, &c.

XXVI.

¶ QVERO si pater in vita aliquid soluit

propter delicta filij an postea in successione ista
sint deducenda de portione filij. vide Bar. in. l. sti-
cus de pecu. lega. & Bal. no. distinguentem in. l.
omnimodo. §. imputari. C. de inoffi. testamentum
& an valeat itatutum q̄ pater teneatur soluere cō-
demnationem pro filio saltem vsque ad legiti-
mam. vide glo. no. & ibi Barro. & Ioan. de pla. in
rubrica. C. de decre. decu. lib. x. & Pau. de cast. in. l.
si filio. el. ij. ff. solu. matri. Speci. in ti. de excu. sen. §.
sequitur. versi. quid si filius. Bart. in. l. penul. ff. de li-
be. agno. post Dy. & Bar. in. l. i. §. si impuberi. in fi-
de colla. bo. licet ibi non loquatur de statuto : sed
solum an in vita patris possit fieri executio pro le-
gitima filij & Alex. in. l. sepe. ff. de re iudi.

XXXVII.

¶ QVERO pater in vita incepit mittere fi-
lium ad studia demum nondum completo studio
filij moritur pater : nunquid illud studium debet
compleri de communibus bonis inuitis fratribus
vide Bar. no. in. l. i. §. nec castrense. in vlti. q. de colla.
bono. & Bal. in. l. omnimodo. §. imputari. C. de in-
offic. testamentum & eundem Bald. in autenti. ex
testamento in quinta col. C. de collatio.

XXXVIII.

¶ QVERO filio familias competeat actio
popularis in vita patris quam potest filius familias
exercere. l. in factum. ff. de actio. & obligatione facit
ratio. l. nam quod in princ. ff. ad trebel. an teatur
illam actionem conferre. glo. ponit. q. in. l. ij. §. emā
cipatus. ff. de collatio. bono. & dicit q̄ non etiam si
lis fuerit contestata quia eadem ratio est que in

actiōe iniuriarum : scilicet quia vtraque datur ad
vindictam : scilicet actio popularis ad vindictam
publicam : actio iniuriarum ad priuatam vindictam
Et ex illa glo. no. siugulariter q̄ ille actiōes di-
cuntur tendere ad vindictam : que non prosequun-
tur rem familiarem . Bar. tamen latius hoc prose-
quitur. in. l. ij. §. i. ff. vi. bono. rapto. tamen quoad. q.
principalem. in. d. §. emancipatus. dicit Bar. q̄ actio
iniuriarum post litem contestatam transit ad here-
des : vt. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio.
& idem in actiōe populari. l. si cui. ff. de verbo. si-
gnific. & tunc est conferenda. arg. regule posite in
l. i. §. si impuberi. ff. de colla. bono. tamen credo opi.
glo. in. d. §. emancipatus. esse veriore de iure : quia
ratio §. emancipatus. non est fundata in litis conte-
statione vel non contestatione : sed in eo solo q̄
actio iniuriarum tendit ad vindictam : & idem in
populari : que rationes militant etiam post litem
contestatam : & hoc colligo subtiliter ex illo tex. in
verbo persecutionem : quod presupponit actio-
nem etiam intentatam & prosequutam non de-
bere conferri : nec obstat §. si impuberi supra al-
lega. quia dico q̄ ad hoc vt actio debeat conferri
duo sunt necessaria. primo vt actio sit in transimis-
sibilis ad heredes. d. §. si impuberi : secundo q̄ talis
actio sit rei familiaris & pecunie non autem vin-
dicte persecutoria per §. emancipatus. cogita ta-
men quia doc. non tangunt.

*Explicit tractatus de Collatio-
nibus æditus per dominum Vita-
lem Nemausen. nouiter im-
pressum. Anno domini
Mil. Quingētesimo
Quadragesimo
sexto. Die
penult.
Februarij.*

*Ex Prælo Guidonis à Boudes-
uille, expensis Arnaldi
de la Borde.*

